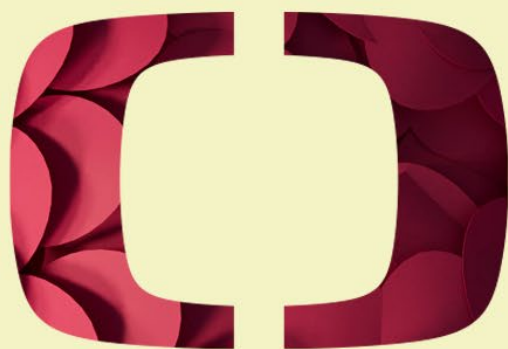

všechny barvy podzimu

Hynek Chudárek
Generální ředitel
České televize

Vážení novináři,

léto je sice ještě v plném proudu, ale Česká televize už pomalu začíná otevírat další kapitolu svého programového schématu. A já vám slibuji, že se během letošního podzimu můžete těšit na skutečně nabitý a rozmanitý program. Než se ale přesuneme k novinkám, dovoluji vám poděkovat za přízeň, kterou nám věnujete. I v první polovině letošního roku jsme byli nejsledovanější televizní skupinou v České republice a za to patří můj velký dík především našim věrným divákům, tvůrcům a také vám, novinářům, kteří o České televizi a jejím programu informujete.

Chceme být stále silnější oporou veřejného prostoru a důvěryhodným partnerem každého diváka. S hrdostí proto představujeme podzimní bohatý a pestrý program, který reflektuje různorodost našich diváků. Motto letošní sezóny „Všechny barvy podzimu“ dokonale vystihuje širokou paletu pořadů, které vás budou bavit, inspirovat, ale také vést k zamyšlení.

Na obrazovky se vrací oblíbené formáty v čele s druhou sérií detektivního hitu OKTOPUS II, který přináší další dávku detektivních případů, tentokrát s výlety do Berlína nebo mezi veterány, ale vrátíme se i do devadesátých let. Poprvé v historii vyrazí na turné ikonický formát StarDance v podobě StarDance Tour, který propojí televizní kouzlo s živou

show napříč Českem. Vyvrcholí pak v jedinečný televizní pořad, který ozdobí silvestrovské vysílání. Nový dramatický seriál Ratolesti zase sleduje profesní i osobní život tří hlavních hrdinů, kteří se ocitají pod tlakem rodičovských a společenských dilemat v kulisách středně velkého českého města. Dokumentární cyklus Zóna zájmu pak otevírá hned několik silných témat spojených s rodičovstvím.

Nabídneme novinky v plné škále televizní tvorby: dramatiky, zábavu, hudbu, dokumenty a tvorbu pro děti. Česká televize i letos dokazuje, že dokáže být pestrá, ale zároveň pevná v hodnotách.

Přeji vám mnoho příjemných společných chvil při sledování České televize.

Hynek Chudárek
Generální ředitel České televize

★
Star
Dance

STARDANCE TOUR 2025

Poprvé v historii vyráží legendární televizní show StarDance na turné. Na podzim 2025 projede šest českých měst, aby nabídla divákům to, co znají z obrazovky – tentokrát naživo. Hudbu, tanec, lesk, kostýmy a oblíbené tváře. „Tady budou všichni ti lidé s námi, nikoliv před obrazovkou. To pověstné tady a teď ten známý koncept trochu změní,“ říká moderátorka **Tereza Kostková**. Pódium v arénách zaplní osm tanečních párů složených ze známých osobností a profesionálů z minulých řad. Nebudou chybět ani živá kapela, hvězdní porotci a tradiční duo moderátorů. „Každá řada StarDance má nějakou chemii, ale ještě nikdy jsme nesmíchali ty chemie dohromady. Letos to bude poprvé a jsem na to opravdu hodně zvědavý,“ prozrazuje **Marek Eben**. Finále turné proběhne v pražské O² aréně a stane se dějištěm natáčení speciálního silvestrovského dílu StarDance. Projekt slibuje unikátní spojení televizního formátu a živé show – s důrazem na kontakt s publikem, velkolepou výpravu i prvky improvizace. „Rozdíl v režii živé show je v samotné technice. Ve standardním televizním přenosu máme různé typy kamer zastupující všechny velikosti záběrů – celky, polocelky, blízké záběry. V hale musíme hrát celek do každého koutu dané haly,“ upřesňuje režisér **Vít Bělohradský**. Diváci uvidí také Minuty ze StarDance Tour, bude se vysílat 6 osmiminutových dílů, vždy v sobotu. „Celosvětový taneční fenomén britské veřejnoprávní BBC se na obrazovkách České televize poprvé objevil v roce 2006 pod názvem StarDance. Během třinácti ročníků se na jejím tanečním parketu objevila více než stovka známých osobností a stejný počet profesionálních tanečníků. Televizní formát si získává rok od roku větší počet diváků, a právě pro skalní fanoušky přicházíme s projektem Tour, během kterého se na šesti zastávkách po celé České republice publiku představí vždy osm soutěžních párů. Scénu show jsme upravili tak, aby měli diváci velkolepější zážitek, a díky speciální televizní technice uvidí vše, co by jim nemělo uniknout,“ říká k unikátnímu projektu kreativní producentka **Lucie Kapounová**.

režie: Vít Bělohradský // **kreativní producentka:** Lucie Kapounová // **manažer realizace:** Viktor Průša // **vedoucí projektu:** Luboš Kříž // **výkonný producent:** Vojtěch Svoboda // **vedoucí produkce:** Petr Herák, Cyril Hirsch // **dramaturgie:** Barbora Suchařípová, Matěj Randár // **hudební dramaturgie:** Jan Tengler // **scénář:** Matěj Randár, Marek Eben // **odborný poradce:** Martin Kolda // **choreografie speciálních čísel:** Jana Burkwiczová // **hlavní kameraman:** Jan J. Filip // **střih:** Miloslav Benka // **zvuk:** Petr Kaláb // **hudební aranž:** Martin Kumžák, Albert Romanutti // **architekt:** Hynek Dřížhal // **kostýmní výtvarnice:** Kateřina Šmejkalová, Tereza Rosalie Kladošová // **líčení – supervize:** Pavel Bauer // **účesy – supervize:** Blanka Hašková // **účinkují:** Tereza Kostková a Marek Eben, Tatiana Dyková a Petr Čadek, Darija Pavlovičová a Dominik Vodička, Jan Cina a Adriana Mašková a Josef Maršálek, Chili Ta Thuy a Jakub Mazůch, Leoš Mareš a Zuzana Dvořáková Šťastná, Jiří Dvořák a Lenka Nora Návorková, Iva Kubelková a Martin Prágr, Oskar Hes a Kateřina Bartuněk Hrstková, Tatiana Drexler, Richard Genzer, Jan Tománek a Marek Zelinka, Moondance Orchestra Martina Kumžáka, Monika Absolonová, Tros Discotequos, Mirai Navrátil

STARDANCE TOUR SE NA OBRAZOVKY ČT VRÁTÍ V SILVESTROVSKÉM SPECIÁLU

HRANÁ TVORBA

OKTOPUS

OKTOPUS II

NOVÉ OČI VIDÍ JINAK

OKTOPUS je zkratka Oddělení Kontroly Termínově Ohrožených Případů Útvaru S. Vymyslel si ji kapitán Dítě a je na ni patřičně hrdý. Společně s Fáberovou a Schwarzem se ve druhé řadě úspěšného detektivního seriálu vrací, aby vyřešili dalších dvanáct odložených záhad. Pátrání je mimo jiné zavede do hluboké minulosti devadesátých let, kdy mladý kapitán u policie začínal, ale také do současného Berlína nebo do zákoutí skladišť na periferii. Jeden případ jim přinese Labe, společně odhalí tajemství dívčího internátu, dostanou se mezi válečné veterány i na pilu na Vysočině. A samozřejmě nemůže chybět pražská galerka a hráčská doupata, kde je Dítě jako doma. Jak totiž s oblibou říká: Závod nekončí, dokud koně běží.

režie: Jan Pacht // **námět a scénář:** Jan Pacht, Josef Viewegh // **kameraman:** Marek Janda // **výkonná producentka:** Kateřina Popovičová // **kreativní producent:** Josef Viewegh // **hraji:** Miroslav Krobot, Marika Šoposká, Kryštof Hádek a další

JOSEF VIEWEGH
KREATIVNÍ PRODUCENT
A SCENÁRISTA

CHTĚLI JSME DOSÁHNOUT ÚROVNĚ
PRVNÍ SÉRIE

Kdy bylo jasné, že OKTOPUS bude mít druhou sérii?

Bylo to jasné hned. Měli jsme to schválené v podstatě ještě když se vysílala první série, takže jsme hned začali pracovat na druhé.

Jak náročné je pro scenáristu a dramaturga udržet všechno pohromadě?

Už několik let to děláme stejně. Na začátku se sejdeme, vedeme debatu, vybereme jednotlivé případy a dramaturg Petr Pauer nás drží zkrátka. Myslím si, že tenhle seriál není až tak úplně akční

a tolik o té detektivní práci, ale spíš se věnuje Dítěti a Fáberové, kteří mají oba velmi neortodoxní přístup.

První série měla velký úspěch a vysokou sledovanost. Bylo to pro vás potvrzení, že to děláte dobře, tak proč na tom něco měnit anebo to byl zdroj nervozity, jestli zvládnete znovu naplnit další očekávání?

Asi bychom to nemohli dělat, kdybychom byli nervózní. Chtěli jsme minimálně dosáhnout úrovně první série. Myslím, že se

to povedlo a v něčem nás to určitě bavilo ještě víc. Diváci zkrátka budou od prvního dílu v obraze. Dítě není typem detektiva, který by s napřaženou bouchačkou proskakoval skleněné výlohy. Pořád bydlí blízko trati, vlaky jsou jeho hlavním dopravním prostředkem a prostředí železnice také přinese nejen jeden nový případ. Dráha v příbězích funguje i symbolicky: přes spleť železničních uzlů a kolejí, přes léty zatuhlé výhybky se naši detektivové vždy musí dostat do cílové stanice, tedy k vyřešení případu.

JAN PACHL REŽISÉR A SCENÁRISTA

PRACUJEME S VĚTŠÍ HLOUBKOU A DRUHÁ SÉRIE JE OPROTI PRVNÍ FILMOVĚJŠÍ

Jak se změnil OKTOPUS od první série?

Nezměnilo se vůbec nic a vlastně všechno. Začali jsme používat trošku jiné vizuální postupy, nová je i hudba od Michala Pavlíčka, což neznámá, že by ta z první řady už nebyla dobrá, ale prostě se nějak nehodila k novému charakteru vyprávění. Nicméně, co se týče žánru a dramaturgické stavby, tam se nezměnilo vůbec nic. Časově navazujeme úplně ve stejný moment, kdy jsme skončili. Také je mnohem víc rozvinutá dějová linka plukovníka Schwarze, kterého ztvárňuje Kryštof Hádek. Na tom jsme hodně zapracovali, protože v první řadě byl upozaděný a nám to přišlo škoda, protože má co nabídnout. Změnilo se toho tedy poměrně dost, ale principiálně je to ten OKTOPUS, který diváci znají.

Dvojice vyšetřovatelů – to je téměř vždy jádro každé kriminální série. Změnili se pro vás nějak postavy Dítěte a Fáberové? Nebo jsou pořád takové, jaké jste si vysnil na začátku?

My jsme je tak nějak vymodelovali. Když jsme to s Josefem Vieweghem psali, tak jsme měli odpovědi na jejich charakter a hezky se to propadlo do scénářů, protože už jsme věděli, kdo je kdo, a myslím, že to lépe věděli i Marika s Mirkem. Naskočili do těch svých kostýmů a v podstatě nenastal žádný problém v plynulém navázání. Ve druhé sérii se nám dostane ještě odpovědi k tomu, proč je postava Fáberové taková asociální ve svém chování, protože to má konkrétní důvod. Stejně tak se dostane vysvětlení některých průšvihů kapitána Dítěte. Odpovědi k postavám je mnohem víc než v první sérii. Což ovšem neznámá, že by byla řidší detektivní linka. Ono to většinou tak působí, že když se více věnujete charakteru, tak bude horší detektivka, ale v tomto případě tomu tak nebude.

Na co byste diváky pozval? Nemusíte prozrazovat pointu...

Každý díl je úplně jiný, v každém díle se podíváme do jiného města, podíváme se do úplně jiného prostředí.

Začneme v Posázaví, ve druhém díle se přesuneme do lomu u Třebešic, třetí díl jsme točili v Praze, čtvrtý v jednom hodinovém hotelu za Prahou a pátý díl v prostředí letiště. V šestém díle se podíváme mezi vojáky, tam se Fáberová učí řídit, respektive předstírá, že neumí řídit, protože ten případ je spojený s vyšetřováním v prostředí autoškoly. Každý díl je úplně jiný. Některé díly nás například zavedou do hluboké historie, kdy se podíváme do konce osmdesátých let, respektive začátku devadesátek. Opět je tam s Mirkem Krobotem ve dvojroli Tomáš Bambušek, diváci se tak můžou těšit i na nějakou retro nostalgii.

OKTOPUS vypadá jinak než běžné kriminálky. Jak dlouho jste hledal vizuální jazyk a jak se proměnil ve druhé sérii?

Já jsem ho doufám moc dlouho nehledal, na to není na place čas. S kameramanem Markem Jandou jsme byli dopředu domluveni na nějakém vizuálním přístupu, ale je pravda, že druhá série zažila posun. První sérii jsme hodně točili na širokoúhlé objektivy. To znamená, že jsme byli blízko u postav. Druhá série je více filmová a skutečně široká. Vrátili jsme se k více filmařskému přístupu, takže používáme klasičtější objektivy a jsme zase od postav dál. Pracujeme s větší hloubkou, je to oproti první sérii filmovější.

V první sérii byly důležitými tématy například dostihy či vlaky. Budou i v pokračování?

Nejsou důležité pro OKTOPUS, jsou spojeny s postavou kapitána Dítěte, protože on je starý karbaník a sázkař. Z toho důvodu tedy není možné opominout tohle prostředí. I vlaky souvisí s Dítětem. Existuje k tomu jistá legenda, proč neřídí a proč jezdí výhradně vlakem. I tu se dozvíte ve druhé sérii.

MIROSLAV KROBOT HEREC

MÁM POCIT, JAKO BY PŘESTÁVKA MEZI NATÁČENÍM PRVNÍ A DRUHÉ ŘADY VŮBEC NEBYLA

Řekl jste, že jste při návratu k natáčení druhé řady měl pocit, jako by žádná pauza nebyla. Co pro vás osobně znamená znovu vstoupit do role kapitána Dítěte – je to návrat ke známému typu, nebo i herecká výzva?

Návrat do role kapitána Dítěte je příležitost, jak postavu zpřesnit, případně přidat nějaké nové odstíny. Ale převládá pocit návratu k něčemu dobře známému, co se příliš nemění.

Kapitán Dítě má originální pohled na svět i metody – čím vás ta postava herecky baví? A je něco, v čem mu třeba lidsky rozumíte?

Tato role je zajímavá tím, že s ní mám docela málo společného. To málo znamená, že mám stejně jako Dítě velmi rád nezdravé pokrmy.

Ve druhé řadě se děj vrací i do 90. let, tedy do doby, kdy vaše postava u policie začínala. Užíval jste si ten kontrast mezi minulostí a současností, který v seriálu vzniká?

Oddělení OKTOPUS se zaměřuje na nevyřešené případy z minulosti a souběžně s tím se odkrývá i soukromý život kapitána Dítěte. Díky tomu snad divák líp pochopí současný způsob jeho života.

Dítě říká: „Závod nekončí, dokud koně běží.“ Máte vy osobně nějakou životní nebo hereckou mantru?

Žádnou hereckou mantru nemám, ale „závod nekončí, dokud koně běží“ se mi docela zamlouvá...

MARIKA ŠOPOSKÁ HEREČKA

PONOŘÍME SE HLOUBĚJI DO OSOBNÍHO ŽIVOTA FÁBEROVÉ

S vyšetřovatelkou Fáberovou jste strávila spoustu času, jak se ve vašich očích ve druhé sérii proměnila? Je jiná než Fáberová, se kterou jste se sžívala na samém začátku?

Fáberová je pořád stejně nepříjemná jako byla, na tom se nic nezměnilo. Možná to s ní bude ještě o maličko horší, ale mám pocit, že se ve druhé sérii noříme trochu hlouběji do jejího osobního života a možná se dozvíme i důvody proč je taková, jaká je. Prožije nějaké osobní změny, takže v tomhle je pro mě asi jiná než v první sérii, kde se její postava teprve rozvíjela, teprve jsme ji poznávali. Ve druhé sérii se divák dozví i víc z osobních životů a vztahů postav na pracovišti.

Seriál stojí na dynamice mezi Fáberovou a kapitánem Dítětem. Proměnila se nějak vaše spolupráce za tu dobu, co seriál vznikal?

Já myslím, že určitě. Stejně tak, jako jsem říkala, že se prohloubily charakter postavy, tak i my s Mirkem na sebe mnohem víc slyšíme, různě se dorozumíváme i beze slov, aniž bychom si museli všechno říkat. Určitě je mezi námi větší napojení.

S policejní prací je spojená řada specifických termínů nebo chování. Máte k ruce konzultanty?

Měla jsem specialistu na práci s pistolí a absolvovala jsem dvě lekce na

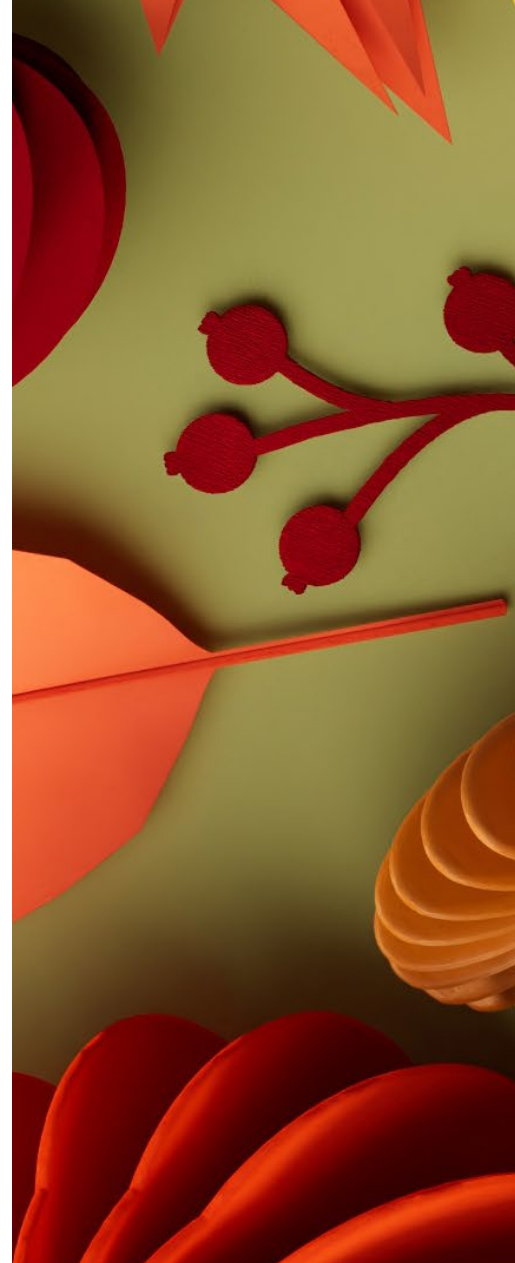
střelnici, abych se naučila pistoli udržet. A takovým těm zažitým frázím, které opakují všichni detektivové, se snažíme vyhybat.

S Miroslavem Krobotem jste se do natáčení první série vůbec neznali, nicméně chemie byla mezi vámi taková, že jste dokonce spolu později napsali i divadelní hru a hrajete ji spolu...

Je to tak, vůbec jsme se neznali a dlouho jsme si na sebe zvykali, ale ten natáčecí plán byl tak dlouhý, že jsme si nakonec zvykli. A tu společnou divadelní hru hrajeme ve Studiu DVA.

Odnášíte si z role kriminalistky nějaké emoce, o kterých pak přemýšlíte i mimo natáčení?

Fáberová je specifická v tom, že se téměř nesměje a tváří se pořád stejně naštvaně. Když jsem se takhle tvářila skoro půl roku, tak jsem s tím začala trochu i doma. Takže jsem se došla těšila já i celá moje rodina, až to skončí a zase se domů vrátí maminka a manželka, a Fáberová odejde.

ZLOČIN NA DOBRÉ CESTĚ

DETEKTIVKA, KTERÁ MÁ SRDCE

Detektivní seriál kořeněný humorem s Martinem Pechlátěm v hlavní roli. Nerudný soukromý detektiv Staňo Wolf se musí popasovat s promlčenými případy či nespravedlivě obviněnými klienty, ale také se svým nemocným srdcem. Staňo kdysi odešel z oddělení vražd a teď řeší případy vrtošivých klientů, které ho často zavedou na stopu závažného zločinu. A na ten má Staňo čich: říkává, že zločin už je na dobré cestě. Největším hlavolamem jeho života se však stává nevyřešený vztah se synem Jirkou (Vendelín Urban). S ověřováním stop mu pomáhá přítelkyně Monika (Zuzana Fialová), majitel autodílny Hong (Viet Anh Doan), sekretářka Silvie (Lucie Polišínská), kamarád u policie Hudský (Jan Kolařík) a jeho podřízená Šnytová (Anna Kameníková). Seriál vznikl volně na motivy povídek Antonína Jiroutky.

režie: Jaroslav Fuit, Petr Zahrádka // **scénář:** Martin Šimíček, Marek Grajciar, Jakub Roll // **dramaturg:** Ivo Cicvárek // **kamera:** Viktor Smutný, Aleš Hart // **zvuk:** Jiří Hruban // **hudba:** Karel Havlíček // **vedoucí produkce:** Aleš Solar, Lenka Dušková // **výkonní producenti:** Karel Komárek, Martina Stránská // **producenti:** LUMIVOD s.r.o – Martin Růžička, Jindřich Motýl // **kreativní producentka ČT:** Jiřina Budíková // **hraji:** Martin Pechlát, Lucie Polišínská, Vendelín Urban, Zuzana Fialová, Viet Anh Doan, Jan Kolařík, Anna Kameníková a další

JIŘINA BUDÍKOVÁ KREATIVNÍ PRODUCENTKA

ZLOČIN NA DOBRÉ CESTĚ NENÍ KRIMINÁLKA S BRUTÁLNÍMI VRAŽDAMI. JE TO DETEKTIVKA KOŘENĚNÁ HUMOREM

Ve vašem portfoliu kreativní producentky není o kriminální žánr nouze. Nicméně detektivní příběhy seriálu Zločin na dobré cestě se přece jen odlišují od standardní procedurální kriminalistiky. Proč ta změna?

Zločin na dobré cestě čerpá náměty z povídek Antonína Jirotky, které se odehrávají v prostředí soukromé detektivní kanceláře. A soukromý detektiv se z podstaty nemůže plést do případů policii. Může se ale vracet k případům promlčeným, může získávat podpůrné důkazy v případech nespravedlivě obviněných klientů nebo může narazit na zločin, který policie přehlédla. Ale jeho pátrání je založené víc na chytrém vyptávání než na sběru forenzních důkazů. To je základní rozdíl proti klasické procedurální kriminálce. Jirotkovy povídky jsou krátké, milé detektivky, psané lehkou rukou, s jemným humorem. Bylo ale potřeba občas jejich děj trochu zkomplikovat a přidat do příběhů další průběžné postavy, průběžné drama, které by celý seriál spojilo.

Prozradíte nám, jak tento žánr dobře a zajímavě uchopit, aby nezapadl mezi ostatní a byl originální?

Zločin na dobré cestě není kriminálka s brutálními vraždami. Je to detektivka kořeněná humorem. Navíc detektivka s průběžnou linkou vztahu otce a syna, kteří se zpočátku tak trochu nesnášejí, možná i proto, že jsou si v mnoha směrech podobní. A rámec rozkrývání rodinných tajemství by mohl být divákům velmi blízký. Seriál je nakonec i ve své náladě velmi rozmanitý: obsahuje díly vysloveně komediální, například pátrání po ztracené kočce, což je vlastně klasická agenda soukromých detektivů, ale i díly, které se dotýkají temných rodinných bolestí, traumat, závislostí. Zkrátka se střídají díly, které pobaví, s díly, které zabolí. Martin Pechlát vdechl hlavnímu hrdinovi ještě jedno kouzlo: zahrál ho jako sice chytrého, ale společensky a lidsky neobratného morouse, nerudného chlápka, kterého ale paradoxně přes zdánlivou odtaznost mají jeho blízcí nakonec rádi. Má přátele, kteří dokážou do jisté míry snášet jeho neomalenost. Pod drsnou slupkou konzervativního stárnoucího chlapa má totiž dobré srdce. Byť jeho reálné srdce v hrudníku přestává tak trochu fungovat.

Určitě používáte pro práci v tomto žánru konzultanty z řad policistů. Jak reagují na vaše detektivky?

Zločin je v tomhle ohledu trochu výjimka – jednotlivé scénáře sice prošly konzultací právě ze strany soukromé detektivní praxe, protože se však nejedná o seriál, který by se přísně soustředil na vyšetřovací postupy, měli scenáristé prostor pro větší fabulaci, větší nadsázku.

Důležité je nepodcenit výběr hlavních, a možná i v tomto žánru neokoukaných, hereckých tváří. Jak se castoval tento seriál? Měla jste hned jasno, jak by měl vypadat hlavní hrdina?

Uvažovali jsme samozřejmě o více možných adeptech na hlavní roli, ale sehnat Martina Pechláta byla výhra v loterii. Martin totiž nebyl svázaný tím, že by hrál už x-tého detektiva ve své kariéře. Proto si mohl dovolit být opravdu originální, nepředvídatelný. Možná jeho stylizace bude pro některé fanoušky zpočátku trochu šok, ale to se mi právě líbí, jak Martin šel proti zažitým stereotypům. Mimochodem málokdo si uvědomuje, že Martin

Pechlát je chlap jako hora, od kterého byste opravdu nechtěli schytat ránu. Takže dokázal věrohodně zahrát chlápka, který vypadá jak tatík, co právě vstal od televize, ale má pro strach uděláno – nevypadá sice na první pohled jako detektiv z tvrdé školy, ale to jen klame tělem. A s Vendelínem Urbanem, který hraje jeho syna, vytvořili dokonalou dvojku. Okamžitě mezi nimi vznikla filmová chemie. Chemie důvěrně známých tátofských ambicí a synovského postpubertálního vzdoru, která vede nejprve ke konfliktům, ale nakonec k porozumění. Vendelín Urban navíc dokázal rapovat, což bylo klíčové pro jeho charakteristiku zatím sice neznámého, ale charismatického rapera, který se stane detektivem tak trochu proti své vůli.

A co další průběžné role? Vybírali jste postavy podle konkrétního klíče?

Chtěli jsme, aby v seriálu hrál Honza Kolařík, který se ujal role policisty, bývalého parťáka a kamaráda našeho detektiva Staňo Wolfa. Staňovu přítelkyni hraje Zuzana Fialová, vynikající slovenská herečka. Mimochodem mluví v seriálu slovensky, protože i to je pro současné Brno typické – velká komunita Slováků, kteří mluví po svém. Pro Staňovu sekretářku chtěl režisér Jaroslav Fuit herečku, která by ztělesňovala takový skoro mateřský, pečující typ – a tuhle roli si skvěle užila Lucie Polišínská. Viet Anh Doan zase ztvárnil komickou roli majitele autodílny, kterého si Staňo najímá na některé pomocné práce. A konečně je pro seriál důležitá i role kapitánky Šnytové, drsné policistky, kterou hraje Anna Kameníková. Důležité bylo, že seriál si tak trochu utahuje z mužského i ženského světa, z rasismu a ze společenských stereotypů, takže bylo skvělé mít partu herců, kteří si dovedou sami ze sebe udělat srandu.

Jak se vám spolupracovalo s režisérskou dvojicí Petr Zahradka a Jaroslav Fuit?

Naše režisérská dvojice se zná již od dob studií na FAMU. To pro nás byla určitá výhoda. Výsledkem je, že Jaroslav vdechl seriálu styl, Petr zase svoji lásku ke komediálním situacím. Šli do toho po hlavě a dali do natáčení i svoje filmařské srdce.

IVO CICVÁREK DRAMATURG

**NĚKTERÁ MÍSTA, KDE SE SERIÁL NATÁČEL,
V DOBĚ VYSÍLÁNÍ UŽ NEBUDOU EXISTOVAT.
BUDE TO TAKOVÝ JEJICH SERIÁLOVÝ
POMNÍČEK**

Povedly se hlavním postavám vetknout silné osobní linky nebo půjde primárně o detektivní případy?

Osobní linky jsou pro tenhle seriál velmi důležité – a zároveň jsou spojené s epizodickými případy. Na našeho detektiva se totiž zpočátku lepší záhady, které jako by zrcadlily jeho soukromé problémy. Kupí se mu klienti z rozvrácených rodin, kde nefunguje vztah rodičů a dětí. A navíc trpí klasickým syndromem stárnoucího otce: rád by, aby syn Jirka šel v jeho šlépějích, ale neví, jak to zaonačit. A jeho syn, který opravdu má detektivní geny, je na veškeré tátovy manipulace hodně alergický.

Pod seriálem jsou podepsaní hned tři scenáristé, jak se vám pracovalo v týmu?

Celek hlídal Martin Šimíček a o jednotlivé díly, přípravu zápletky a první verze scénářů se dělili Jakub Roll a Marek Grajciar. Na literární přípravu všech dvanácti dílů jsme měli méně než rok, takže bylo důležité dávat dohromady víc nápadů, víc pohledů, doplňovat se. A bylo to vlastně velmi příjemné: hned napoprvé jsme zjistili, že nás baví podobné seriály. Takže spousta našich společných schůzek začínala pokecem, kdo co úplně nového viděl. Co se mu na tom líbilo a nelíbilo. A pak jsme většinou sklouzli k soudobé seriálové klasice. Od epických řešení v *Breaking Bad* po rodinné guilty pleasure typu *Cobra Kai*.

V seriálu postava Jirky, syna hlavního detektiva, rapuje. Jak tohle vznikalo?

V prvních verzích scénářů tvořil Jirka psychedelickou alternativu. Ale zároveň bylo důležité, aby byl jistým způsobem populární začátečník. A také, aby se lišil od svého

táty, který poslouchá country. Takže jsme chtěli, aby třeba vůbec neuměl na kytaru, čímž bude svého tátu štvát. Navíc na psychedelického začínajícího písničkáře by ani v Brně nepřišlo víc než pět kamarádů. V tu chvíli nám bylo jasné, že Jirka musí být rapper, trochu romantický, občas našťavný – ale takový, aby divák věřil, že už má nějakou lokální popularitu. No a v poslední fázi nám došlo, že to jeho rapování, včetně soubojů, musí být v některých dílech vidět, respektive slyšet. Že musí v rapu popisovat svoje trápení s tátou.

To jste ale museli někde sehnat rapové texty?

No právě. Vyřešili jsme to ale snadno. Pohybují se jako textaři ve folku a popu už dlouhou dobu. Takže jsem k tomu začal poslouchat i český rap a podíval se na jeho formální pravidla. A nahodil jsem Vendelínovi Urbanovi vždycky první verzi textu, Vendelín si ji upravil do pusy, takhle jsme si to několikrát mezi sebou pinkli. A výsledek šel ke zhudebnění k autorovi hudby k seriálu Karlu Havlíčkovi. No a když Karel dodal beat, tak jsme ještě znova s Vendelínem doladili poslední verzi textu. Jasně, nejsme rapeři, ale Vendelín také nemá být eso jako Indý nebo Orion.

Proč se komplet natáčení odehrálo na Moravě?

Jednak se na seriálu podíleli televizní profesionálové, kteří jsou buď zaměstnaní v České televizi Brno, nebo s námi pravidelně spolupracují. Lidé, kteří v Brně často bydlí a dobře ho znají. A Brno je, tedy z hlediska děje detektivky, stále největší maloměsto v Česku. Tady se každý zná z každým, je zde mnohem uvěřitelnější, že detektiv může o každém podezřelém snadno zjistit ledacos zajímavého. Navíc jsou v Brně a jeho okolí stále neokoukané lokace. Paradoxně ale některá místa, kde se seriál natáčel, v době vysílání už nebudou existovat. Zejména scenérie kolem Hlavního nádraží, kde se dnes bourá ve velkém. Takže seriál bude nakonec občas i takovým pomníčkem neexistujícím místům.

JAROSLAV FUIT REŽISÉR

NEJEDNÁ SE O PROCEDURÁLNÍ TYP SERIÁLU, ALE
SNAŽÍME SE OŽIVIT STARÉ ČASY SOUKROMÝCH
DETEKTIVŮ

Podílel jste se režijně na několika úspěšných kriminálních seriálech, nicméně detektivní seriál Zločin na dobré cestě není klasická procedurální detektivka. Vymyká se a může evokovat až holmesovský styl, je to tak? V čem všem bude seriál jiný?

Zločin na dobré cestě není další z řady kriminálních seriálů. Jedná se o původní detektivní seriál, který vznikl v brněnské produkci České televize. Nejedná se tedy o procedurální typ seriálu, ale snažíme se oživit staré časy soukromých detektivů, jakými byli Hercule Poirot a Sherlock Holmes v minulosti nebo Benoit Blanc v součas-

nosti. Navazujeme na tradici svérázných vyšetřovatelů, kterému v našem případě vtiskl nezaměnitelný charakter jeden z nejlepších současných českých herců Martin Pechlát.

Bude každý díl patřit jinému případu nebo se budou nějak vzájemně prolínat?

Každý díl bude patřit jinému případu, mnohdy velmi fádnímu, který se však většinou vyvine velmi nečekaným směrem. Martin Pechlát jako detektiv Staňo Wolf ale nebude na vyšetřování sám. Bude obklopen nesourodým týmem, mezi jehož členy patří Lucie Polišínská jako jeho věrná sekretářka, Viet Anh Doan jako jeho pomocník na špinavou práci, Jan Kolařík jako jeho bývalý parťák a Anna Kameníková jako jeho věčně nevrlá kolegyně. A v neposlední řadě Zuzana Fialová jako někdejší Staňova láska.

Nepůjde jen o samotné případy klientů soukromého detektiva, ale i o jeho osobní linku. Prozradíte, jaké trampoty bude soukromé očko Staňo Wolf řešit?

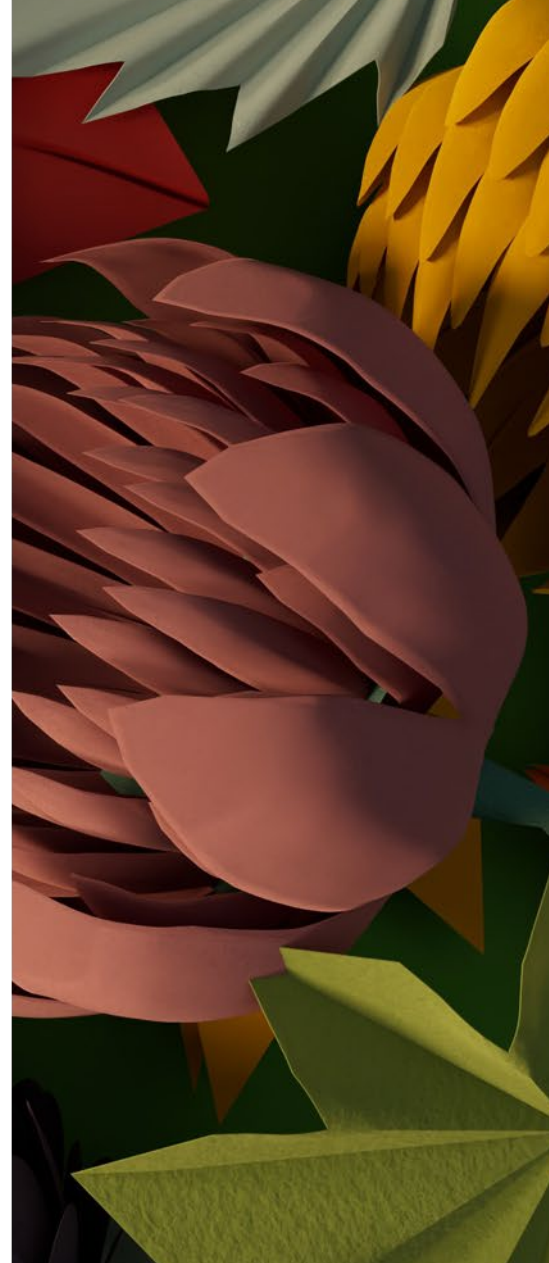
Zločin na dobré cestě kromě detektivní linky sází ještě na osobní vztah mezi Staněm a jeho synem Jirkou, kterého ztvárnil ve své první hlavní roli talentovaný Vendelín Urban. Vztah mezi otcem a synem je zpočátku velmi pošramocený, dalo by se říct až nevraživý. Ale právě cesta sblížení mezi staromilským detektivem, který si libuje v country, a jeho divokým synem, který se snaží prosadit jako raper, přináší řadu komických a dojemných scén, které doufáme pobaví naše diváky.

Seriál se natáčel na vícero lokacích. Kam všude jste se s filmovým štábem podívali?

Seriál se natáčel především v Brně a jeho okolí a pro mě jako filmaře, který natáčí převážně v Praze a blízkém okolí, to byla velmi příjemná změna. Brno a celkově jižní Morava je skvělé místo, kde jsem potkal spoustu báječných lidí jak před kamerou, tak za kamerou a doufám, že náš seriál je náležitě představen.

Na seriálu jste se režijně podílel s Petrem Zahrádkou. Jak vypadá v praxi dělba režisérů o jedno dílo?

Petra znám už od dob společných studií na FAMU, dokonce jsme v dávných časech spolurežirovali seriál Letiště, takže mohu říct, že jsme, když ne přátelé, tak staří známí, kteří se po letech rádi potkali na tomto projektu.

PETR ZAHŘÁDKA REŽISÉR

SÍLA SERIÁLU JE V TOM, ŽE NENÍ OKÁZALÝ, ALE ZŮSTÁVÁ S VÁMI

Podle filmografie máte krimi žánr rád, je to tak?

Krimi je žánr, ke kterému mám blízko. Myslím, že ho má rád skoro každý. Je v něm řád, pravidla a většinou i jistota, že zlo bude potrestáno. Je to taková pohádka pro dospělé, a možná i proto si u něj člověk paradoxně odpočine.

V tomto případě jde spíš než o kriminálku o detektivní případy. V čem bude tento seriál odlišný od běžných kriminálků, kterých je víc než dost?

Mám rád detektivky s výrazným osobním rozměrem, kde nejde jen o případ, ale i o samotného detektiva. Baví mě, když je hlavní postava plasticky vykreslená a její vývoj se prolíná s tím, co zrovna řeší. Právě v tom by měl být náš seriál jiný, důraz klademe nejen na zápletky, ale i na postavy a jejich proměny.

Seriál je inspirovaný povídkami ze soukromé detektivní praxe Antonína Jirotky. Četl jste je předtím, nebo jste se s nimi seznámil až prostřednictvím scénáře?

S povídkami Antonína Jirotky jsem se seznámil až v souvislosti s prací na scénáři. Oslovily mě svou civilní atmosférou a jemnou ironií, s níž nahlíží na každodenní případy a postavy. Je v nich zvláštní klid, který dnes v krimi žánru často chybí.

Hlavní postavou je soukromý detektiv Staňo Wolf, velmi specifický týpek, je vám jeho postava sympatická? Jak myslíte, že bude přijata diváky?

Mně je Staňo Wolf sympatický právě tím, jak je jiný. Není to klasický drsňák ani uhlazený elegán, spíš takový neokázalý pozorovatel s vlastním rytmem a zvláštním šarmem. Myslím, že si diváky získá postupně. Není to postava, která by se vnucovala, ale když jí dáte čas, zůstane s vámi.

V čem bude podle vás seriál jiný a proč by si jej diváci neměli nechat ujít?

Seriál Zločin na dobré cestě nabízí jiný rytmus než běžné kriminálky. Nesází na velkolepé zvraty nebo akci, ale na atmosféru, detail a pozorování lidského chování. Detektivní případy jsou komorní, někdy s jemným humorem, a hlavní postava Staňo Wolf je někdo, koho si divák musí objevovat postupně. Myslím, že právě v tom je síla tohoto seriálu, není okázalý, ale zůstává s vámi.

MARTIN PECHLÁT HEREC

JE TO LIDSKY MILÉ. NEHONÍME VRAHY,
NEVYŠETŘUJEME KRVELAČNÉ MORDY.
ŘEŠÍME SPÍŠ DROBNOU KRIMINALITU,
NEVĚRY, ZTRACENOU KOČKU...

Jaký máte vztah k detektivkám? Jaké máte rád, pokud se na ně díváte?

Detektivky mám moc rád, je to žánr, který mě drží v napětí. Už odmalička jsem koukal na detektivky, miloval jsem hlavně ty staré francouzské, ale i české detektivky. Dneska už mi to přijde jako trochu nadužívaný žánr. Ale když se povede a je dobrá, tak je to skvělé.

Bylo těžké vás pro detektivní sérii získat?

Ne, nebylo mě vůbec těžké získat. A když jsem se dozvěděl, že budu hrát vyšetřovatele, tak jsem dokonce skoro zajasal, protože to jsem si vždycky přál.

Je role detektiva, i když bývalého policisty a majora, vaší první detektivní rolí?

Úplně první ne, už jsem nějaké detektivky hrál, ale ne v takovém velkém rozsahu nebo takovém prostoru jako je tihle, to se mi ještě nepovedlo. Je to taková moje premiéra.

Uvidí vás diváci také se zbraní v ruce? Pokud ano, jaký je váš vztah ke zbraním?

V seriálu Zločin na dobré cestě mám zbraň v ruce minimálně, nevyšetřujeme žádné velké mordy, spíš řešíme drobnou kriminalitu. Ani vlastně nevím, jaký vztah ke zbraním mám, protože s nimi nepřicházím do styku, koukám na ně jen v televizi.

Na co nejvíc dáte, když zvažujete, zda roli přijmete, nebo ne? Rozhoduje scénář, jméno režiséra nebo nějaký na první pohled nepodstatný detail?

Musí to být souhra všech možných faktorů. Samozřejmě, že je příjemné, když se setkám s člověkem, se kterým jsem už

pracoval. Například, když je to režisér, kterého znám a kterému důvěřuji, a když je dobrý scénář, je to skvělé. Na druhou stranu je to samozřejmě práce. A když je to práce na dlouhou dobu s tím, že to bude fajn, tak jsem rád.

Soukromý detektiv Staňo Wolf je na první pohled velmi přímý, akurátní člověk, možná lehce nerudný, jak byste ho definoval vy?

Je to velký svéráz, hodně nekomunikativní. Sociálně bych řekl, že žije ve své bublině, do které je těžké proniknout, a to i pro jeho nejbližší přátele, dokonce i pro jeho rodinu. Je hodně uzavřený, jen tak si někoho nepustí k tělu.

Takže se jeho obrázek moc nezmění?

Diváci uvidí, že i přes neprodyšný obal, který kolem sebe vytvořil, bude muset nakonec k sobě pomalinku pouštět nejen cizí lidi, ale i svého syna, se kterým v seriálu k sobě hledají cestu. Takže bude muset trochu ze svých zásad ustupovat.

Staňo ve vztahu k synovi spíš tápe. Měli jste si vy dva osobně spolu co říct?

My jsme si s Vendelínem moc dobře sedli a bylo nám spolu fajn během celého natáčení. I po něm jsme se několikrát sešli. A vždycky, když se potkáme, máme si co říct a je nám spolu dobře.

V čem Staňovu výchovu absolutně nechápete? Nebo s ní nesouhlasíte?

To se takhle vůbec nedá říct, protože jejich vztah má komplikovanou minulost. K synovi, k manželce, ale to nechci prozrazovat, protože všechno se bude postupem času odkrývat. Dochází k nějakým retrospektivám, jak se vlastně všechno seběhlo. Jinak si to pamatuje Staňo, jinak oni, nějak si to vyřikávají. Mají za sebou dost temnou minulost.

Přidal jste Staňovi něco ze sebe? Byl na to prostor, nebo jste naprosto dodržoval režisérovy představy?

Myslím si, že jsme si nějakou představu spolu s režisérem vymysleli, a to jsem pak doufám dodržoval. V každé postavě je vždycky kus toho herce, protože nevymažete, jak člověk vypadá, jak se chová, jaký má projev. Asi tam něco ze mě je,

ale nedokážu vám úplně přesně říct, co to je, ale doufám, že 90 % z toho je scénář.

Jak se vám vlastně jeho postava líbila a hrála?

Já si myslím, že Staňo má velký smysl pro humor. Ale je to takový jeho soukromý smysl pro humor, kterým se baví jenom on sám. Navenek to legračně nepůsobí. Musím říct, že se mi to hrálo moc dobře. Diváci jsou asi u mě zvyklí, že hraju komediální postavy, ale mám za sebou i spoustu dramatických postav. Baví mě právě hledat ten mix, nechávat postavě dramatickost, ale zároveň se vždycky snažím, aby tam prosáknul aspoň trošku humor, nějaký vtíp, nadhled. Snad se to i v roli Staňa časem ukáže a podaří.

Jak jako herec vnímáte herecké škatulky? Jste rád, když můžete roli vybočit?

Rozhodně. Na divadle si velmi užívám dramatických postav. A mám rád, když se dělá sranda na natáčení. Dělat randu mě baví.

Chytla vás některá z lokací víc za srdce?

Brno jsem poprvé intenzivně nasál, i když samozřejmě na to nebylo moc času, protože jsme hodně pracovali. Ale i tak jsem ho stihnul prošlapat, projít, projezdit na kole. O Brnu musím říct, že mě hodně bavilo.

Proč by si diváci neměli nechat ujít seriál Zločin na dobré cestě? V čem je jiný, v čem je unikátní?

Myslím si, že se odlišuje od jiných kriminálek tím, že nehoníme žádné vrahy a nevyšetřujeme krvelačné mordy. Spíš řešíme soukromé očko, drobnou kriminalitu, nevěry, ztracenou kočku. Myslím si, že tím je to takové lidsky milé a příjemné.

VENDELÍN URBAN HEREC

JE TO SERIÁL PRO DIVÁKY, KTERÍ SI CHTĚJÍ
MOŽNÁ TROCHU ODPOČINOUT OD
VÁŽNÝCH TÉMAT, KTERÉ SE NA NĚ VALÍ
ZE VŠECH STRAN

V detektivním seriálu Zločin na dobré cestě hrajete syna soukromého detektiva Staňa Wolfa. Naskočil vám během čtení scénáře nějaký předobraz nezodpovědného rapera Jirky?

Ano, určitě mi během scénáře naskočily momenty, které by se mohly zdát jako dobré předobrazy, s žádným jsem ale nepracoval pevně. Jsou to pro mě možná jen takové střípky, které do postavy postupně plním. Vlastně jsem nepřemýšlel o Jirkovi jako o nezodpovědném rapperovi, jako spíš o dospělém klukovi dnešní doby, který řeší problémy a křivdy kořenící z jeho dětství, které během seriálu vyplouvají na povrch. Ať už se jedná o rozpadlou rodinu a nekomunikaci v ní, snaží se je postava sama vstřebat třeba i přes rapové texty. Kvůli tomu tak možná může na první pohled působit nezodpovědně a lhotejně ke světu, ale řekl bych, že jsou to spíš jeho vnitřní nejistota a nezpracované otázky, na které on sám chce přijít. Je to natolik běžný problém v současné době, že těch předobrazů je spousta.

Věděl jste hned, jak byste ho chtěl pojmout a co jste do jeho postavy propašoval ze sebe?

Hned jsem to nevěděl, ale od počátku jsem o postavě hodně mluvil s režisérem Jardou Fuitem a snažili jsme se Jirku postupně najít. Bylo pro mě důležité, abych vyhověl jeho představě o postavě, a tím pak i o celém příběhu. Spolu jsme pak dávali Jirkovi základní rysy, snažili se vystavět jeho příběhový oblouk přes vztahy s dalšími postavami a shodli se, že tomu pomůže i to, když bude vyjadřovat své některé pocity pomocí rapu, ve kterém jeho charakter můžeme více navnímat. Původně se Jirka tomuto žánru neměl věnovat, ale jsem rád, že jsme se s Jardou na něm shodli a vznikl tam díky tomu i lepší mezigenerační kontrast mezi otcem a synem. A ano – protože texty k písničkám, které

uslyšíte v seriálu jsem společně s dramaturgem Ivo Cicvárkem psal a do seriálu je nazpíval, mohl jsem tak dát postavě i kousek ze sebe.

Jak moc Jirka rozehraje svou roli v jednotlivých případech – bude jeho linka rozvětvenější a dozvíme se o jeho soukromí a komplikovaném vztahu k otci všechno?

Z počátku Jirku spíše pomalu poznáváme a hlavní prostor má jeho otec Staňo. Ale postupně přebírá iniciativu a jsou i díly, ve kterých musí převzít zodpovědnost a začít se chovat dospěle. Nechci moc prozrazovat děj, proč se tak stane, ale jsou tam i případy, ve kterých Jirka zapojí svůj pohled i nadhled a třeba i IT zkušenosti, ve kterých Staňo samozřejmě generačně převyšuje. Dá se říct, že někdy Jirkova dedukce pomůže případy vyřešit.

Jaký je Staňo otec a jak jste si na place rozuměl s jeho představitelem Martinem Pechlátém?

Staňo je otec neúplný jakoby sám teprve zjišťuje co otcovství znamená. Ale ani u jeho postavy to není tak jednoznačné, i on má ten záludný pocit viny. Je to ten typ muže, který je v rodině spíše konzervativní, neumí a nechce ukazovat ani emoce ani zranitelnost. Proto vždy ze situací mizí raději do práce, to je prostor, kde je sám za sebe. Je pevný, autoritativní a má rád věci pod kontrolou. Naopak s reálným Martinem Pechlátém to bylo skvělé a jednoduché. Martin je klidný, byl mojí nepopsatelnou oporou, jak lidsky, tak herecky. Jeho přítomnost mi pomáhala i v situacích, kdy jsem si nebyl jistý. Ani jeden z nás jsme neměli potřebu se stále o něčem bavit a něco sdílet, ten vztah na začátku byl jako kdybychom si opravdu osahávali vztah otec a syn, kdy se oba delší dobu neviděli. O to to bylo silnější a postupně naše pouto vzniklo autenticky. Pomáhala mi ta jeho klidná síla, jeho přirozená autorita. Navíc s Martinem je nesmírná zábava, je to vtipný člověk a mám rád jeho humor.

Jaký je váš vztah k detektivkám – máte je rád? Které například?

Rád jsem sahal po detektivních knihách už od mala. Baví mě se nechat napínavou atmosférou pohltnout a sledovat propletené příběhy – čist, jak někdo umí brilantně a komplexně popsat charaktery postav a jejich motivaci jako třeba Agatha Christie

nebo severské detektivní romány od Jo Nesbøa s Harry Holem v čele. Tohle se mě asi stále drží, co se týče knih. V audiovizi už mám výběr žánrů různorodější, detektivky tam mají však své nepostradatelné místo, zvláště když se v dnešní době žánry tak nečekaně proplétají a můžeme se dívat na detektivky spojené s fantasy, sci-fi nebo anime.

Zahrál jste si už roli v nějakém detektivním filmu či seriálu?

Každý mladý herec v současné době, když má štěstí, začíná tím, že dostane menší epizodní příležitosti v televizních detektivkách a kriminálkách. Zahrál jsem si několik obětí i vrahů, třeba v OKTOPUSu, Pozadí událostí, Kriminálka Anděl, Specialisté, Rapl... Ale mojí první skutečně velkou příležitostí je až Zločin na dobré cestě. Je pro mě cenné, když si můžu vyzkoušet delší práci na roli a nechat se tou prací pohltit. Když se jedná o epizodní roli, herec nemá možnost ani prostor postavu nijak výrazně ovlivnit. Chci říct, že jsem se díky tomu hodně naučil a jsem si opět o trochu jistější jako herec. Aby v daný moment zaklapla všechna kolečka do celého systému a vzniklo tak něco poctivého, herec musí vědět přesně co dělá a jak jedná. Snaží se vyjít vstříc režisérovi a jeho představě, svojí představě, textu a podobně, a pak taková větší role konečně umožňuje přemýšlet i o technické práci na place, přemýšlet ve více vrstvách a uvědomit si o čem všem je potřeba vědět, aby se natočil dobrý obraz, aby to celé pro diváky fungovalo. Tak jsem to i bral.

Seriál se natáčel poměrně dlouho, navíc na mnoha místech na Moravě. Nedělá vám problémy být kvůli práci delší dobu mimo domov a jako skalnímu pražákovi i mimo hlavní město?

Pro mě byl pobyt v Brně dokonalým zpestřením celého natáčení. Nejenže mám Brno rád, ale taky mi to v určitém smyslu pomohlo i v rámci projektu, uměl jsem se asi lehčeji odpojit od pražského života a povinností spojených s domovem. Pomáhalo mi, že jsem mohl dlouhé cesty využít na učení velkého množství textu. Sám v hotelu na pokoji jsem pracoval na postavě a na těch rapových částech, na které jsem neměl v běžném režimu natáčení čas. Pohlížím na to spíše kladně a našel jsem si v tom vlastně i bonusy. Nejhorší na tom bylo, že jsem byl odloučen od partnerky, ale i to jsme zvládli a rande v Brně se neomrzí ani po pěti měsících.

LUCIE POLIŠENSKÁ HEREČKA

ZLOČIN NA DOBRÉ CESTĚ NENÍ KLASICKÁ DETEKTIVKA, KDE SE BĚHÁ SE ZBRANĚMI

Hrajete v detektivní sérii Zločin na dobré cestě Sylvii, sekretářku a pravou ruku soukromého detektiva Staňo Wolfa. Naskočil vám během čtení scénáře nějaký předobraz takové dobré duše sekretariátu?

Así nikdo konkrétní se mi hned nevybavil. Líbilo se mi, jaká Sylvie je, že chce být u všeho, mít ve všem rád a jak je ke svému šéfovi pečovatelská, někdy až moc. Má pocit, že bez ní by se nic neobešlo a má obrovskou touhu být součástí případů, ideálně být i v terénu. Ale ne všichni si to přejí stejně jako ona.

Jak moc Sylvie rozehraje svou roli v jednotlivých případech – bude její linka rozvětvenější a dozvíme se o jejím soukromí něco víc?

O soukromí Sylvie se toho moc nedozvíme, protože je to člověk, který žije svou prací. Veškerý její život se tak točí kolem kanceláře nebo míst, kde je pro případ třeba.

Sylvie má navzdory svému mládí k nerudnému detektivovi Staňovi lehce mateřský vztah. Nebo se za starostlivostí skrývají jiné city?

Sylvie má ke Staňovi mateřský vztah, ráda se o něj stará, on jí pořád nadává, ale všechno je to platonické. Myslím, že nebyl prostor, ani by se to nehodilo, kdyby mezi nimi bylo něco víc. Myslím, že je to ten případ, kdy všechno začíná a končí prací, ale o to je to intenzivnější. Jsou to lidé, co si tak trochu zbyli. Vypadá to, že je mezi nimi napětí, ale opak je pravdou, navzájem se potřebují. Podle mě je to mnohem hlubší a pravdivější. Nemusí mít vždycky sekretářka a šéf milostný poměr.

Jaký je Staňo šéf?

Staňo je šéf, který se snaží držet si odstup, ale Sylvie mu to neustále narušuje. Má rád svůj klid a rád, ale pro některé praktické věci je nepoužitelný, takže je dobře, že má po boku někoho jako je Sylvie.

Jaký je váš vztah k detektivkám – máte je ráda, případně bojíte se ráda?

Já jsem vyrostla na klasických detektivkách, na které jsem se koukala s babičkou. To je vražda napsala a Jake a Tlustoch byli nedílnou součástí mého dětství. Mým oblíbeným seriálem je i Hercule Poirot, na to se i dneska ráda podívám. Problém je v tom, že dnes je těch detektivek tolik, že už se zajídají. Proto jsem ráda, že Zločin na dobré cestě není klasická detektivka, kde se běhá se zbraněmi, ale že jde o případy detektivní kanceláře.

Zahrála jste si už roli v nějakém detektivním filmu či seriálu?

Těsně po vysoké škole jsem si zahrála v detektivním příběhu Zločin na poště. Byla to moje první dobovka, a to jsem si moc užila. Dál už se mi asi detektivky trochu vyhýbaly, až do teď.

Na co nejvíc dáte, když zvažujete, zda roli přijmout či ne – rozhoduje kvalita scénáře, jméno režiséra nebo na první pohled nepodstatný detail, zda roli přijmete či ne?

Pro mě je důležité, jaký je scénář, ale hlavně kdo to bude režírovat, kdo se mnou bude hrát a jaká je moje role. A taky jak o tom projektu tvůrci mluví a proč si vybrali právě mě.

Proč by si diváci neměli nechat ujít seriál Zločin na dobré cestě?

Myslím, že to bude maličko jiná detektivka, a to by mohlo být zajímavé. A taky proto, že Martin Pechlát tam vypadá naprosto fantasticky.

A man and a woman are shown in a close embrace outdoors at dusk. The man, with grey hair, is wearing a dark quilted vest over a maroon long-sleeved shirt. He is kissing the woman on the cheek. The woman has blonde hair and is wearing a dark vest. In the background, another person is visible, and there are some trees and a building. The overall mood is romantic and intimate.

Ratolesti

RATOLESTI

CO VŠECHNO NEVÍME O SVÝCH DĚTECH

Ratolesti jsou desetidílný seriál o rodině, které se život obrátí naruby. Seriál, kde má každá epizoda své téma, ale průběžně sledujeme i rodinnou linku ústředních postav. Hlavními hrdiny jsou adiktoložka Hana Velková (Aňa Geislerová), její manžel, ředitel gymnázia, Karel Velek (Stanislav Majer) a bratr, kriminalista, Jiří Kolář (Matouš Ruml). Všichni tři se snaží pomáhat dětem i dospělým, kteří se ocitli ve složité životní situaci. Všichni tři jsou kompetentní a oddaní své práci a všichni tři mají svou pravdu. Řeší případy, jež nesou odkladu, ale jejich profesní role a povahy je pravidelně staví proti sobě. Navíc i oni musí obstát kromě profese i ve svých rodičovských rolích a tato zkouška se ukáže jako ta nejobtížnější. Konflikty spojené s problémy ve škole nebo s drogami, sociálním vyloučením i kulturními válkami se odehrávají v kulísách středně velkého prosperujícího města; důvěrně známého světa s jasnými hranicemi, kde každý každého zná a kde je proto obtížné cokoli vyřešit, aniž by se z toho stalo veřejné téma, o kterém všichni diskutují. Je to příjemné místo k životu, ale také svět propletený složitými vztahy, kde se nahlas říká jen něco. Svět, který má i svá temná zákoutí. Příběhy inspirované skutečnými kriminálními a sociálními kauzami ukazují, co všechno nevíme o svých dětech.

scénář: Tomáš Feřtek, Matěj Podzimek // **kameraman:** Adam Mach // **výkonni producenti:** Ondřej Lácha, Matěj Stehlík // **kreativní producenti:** Tereza Polachová, Jan Maxa // **režie:** Michal Blaško // **hrají:** Aňa Geislerová, Stanislav Majer, Tomas Sean Pšenička, Matouš Ruml, Milena Steinmasslová, Matyáš Řezníček, Saša Rašilov, Linda Rybová, Josefína Prachařová, Peter Bebjak, Anna Červeňová, Tomáš Dalecký

TEREZA POLACHOVÁ
KREATIVNÍ PRODUCENTKA
PŘÁLI BYCHOM SI, ABY
RATOLESTI DIVÁKY BAVILY

„Ratolesti patří k formátům, které mají ambici vyslovovat se k tomu, co se právě teď ve společnosti děje, o čem se diskutuje a je obecně vnímáno jako důležité téma. V centru desetidílného seriálu stojí napínavý a v mnohém překvapivý příběh jedné rodiny, který se odehrává v menším a vlastně idylickém městě. Seriál na malém půdorysu nabídne sociální, školní i kriminální kauzy, které zamávají nejen stabilitou a životními postoji členů ústřední seriálové

rodiny v podání Aňi Geislerové, Stanislava Majera, Tomase Seana Pšeničky, Matouše Rumla a Mileny Steinmasslové, ale i vztahy ve městě a jeho institucích. Přáli bychom si, aby Ratolesti diváky bavily a třeba je přiměly k zamyšlení nad vlastními postoji k aktuálním problémům současnosti.“

TOMÁŠ FEŘTEK, MATĚJ PODZIMEK SCENÁRISTÉ

TÉMAT K ŘEŠENÍ NAJDETE V RATOLESTECH MNOHO. KAŽDÁ EPIZODA OTEVÍRÁ JEDNO TÉMA A JE TO SPÍŠ VÝKOP K DEBATĚ

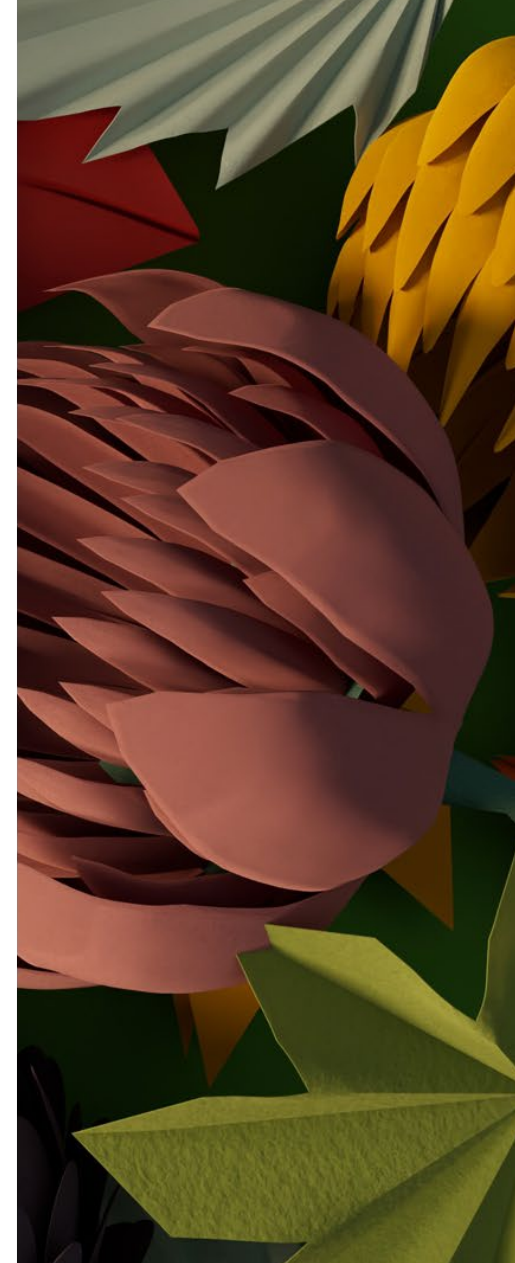
Seriál Ratolesti zobrazuje řadu problémů týkajících se dětí a škol obecně. Mají podle vás tyto problémy stoupající tendenci a řeší se uspokojivěji?

Tomáš Feřtek: To je u každého tématu, kterým se v seriálu zabýváme, jiné. Například psychická labilita dětí se dlouhodobě spíše zhoršuje, byť ji už dnes hodně škol řeší mnohem poučeněji než dřív. Na druhé straně třeba debata o tom, jak reagovat na narůstající počet případů genderové dysforie, tedy nejistoty, mezi žactvem na školách, je spíše v začátcích a učitelky a učitelé si s tím často nevědí rady. Stejně tak málo zatím veřejnost ví o stinných stránkách náhradního rodičovství. Není na to jedna odpověď, proto těch témat v Ratolestech najdete mnoho. Každá epizoda otevírá jedno téma a je to spíše výkop k debatě, většinou neposkytujeme žádné hotové odpovědi.

Jak jste měli navzájem rozdělenou práci na scénáři – nechte nás nahlédnout do kuchyně scenáristů tvořících ve dvojici.

Tomáš Feřtek: Nejde ani tak o to, kdo kolik napsal písmenek, spíše, kdo je v čem kompetentnější, co mu jde lépe. Já jsem ten, kdo častěji přichází s tématem epizody a rešerší, Matěj víc řeší charakter a chování postav. Ale on je to od začátku do konce hlavně dialog. Mezi námi a také s naší dramaturgyní Lenkou Cihelkovou. Obecně se asi dá říct, že já mám víc práce při rešerších, psaní a během natáčení a Matěj s Lenkou při střihu a postprodukci. Pro mě byly Ratolesti výjimečné ještě jednou věcí. Jednotlivé obrazy jsme často psali na konkrétní tábořské lokace, takže jsem tentokrát fungoval trochu i jako takový výpomocný lokační.

Matěj Podzimek: S Tomášem je to vždycky dobrodružství. Je to jeden z posledních terénních pracovníků mezi scenáristy. Nevěnuje se tématu ad hoc, ale celoživotně, s bytostným zájmem o problematiku. Rozšiřuje mi obzory, a kde on vidí věc komplexně, já se doptávám, aby to pak bylo v příběhu přehledné a srozumitelné.

V Ratolestech je dominantní profese adiktoložky, která působí víceméně jako dobrý anděl závislých. Měla tato osobnost nějaký reálný předobraz?

Tomáš Feřtek: To je trochu historka. Původně ta hlavní ženská postava byla psycholožka v pedagogické poradně, protože jsme se víc chtěli věnovat tématům svázaným se školou. Ale když jsme se rozhodli, že všechny příběhy soustředíme na jedno místo a vybrali si Tábor, obcházel jsem různé místní instituce spojené s mládeží. V Auritu, což je poradna a denní stacionář pro lidi, co řeší závislosti, jsem narazil na paní Marii Pellarovou, která tam působí právě jako šéfka adiktologických služeb. Zaujala mě přímočarostí a razantností v názorech i chování. A říkal jsem si, že to je přesně postava, kterou potřebujeme. Někdo, kdo je profík, ale má v sobě pořád jakousi divčí punkerskou razanci. To je důvod, proč se v tom seriálu docela často věnujeme drogám, tahle postava nás k tomu tématu dovedla.

Matěj Podzimek: Paní Pellarová nám dělala odbornou poradkyni, četla scénáře a popravdě řečeno měla s tou postavou filmové adiktoložky dost problém. V sociálních službách totiž vládnu velmi přísná pravidla ohledně klientů. Není zvykem se vyptávat na jejich soukromí, natož o něm mluvit před někým dalším. Což přesně ta naše seriálová postava Hana Velková dělá, protože jinak by bylo dost obtížné s ní v seriálu hrát. Kolem někoho, kdo se ze zásady neptá, nezkoumá a o ničem s nikým nemluví, příběh vystavíte jen stěží. Takže naše adiktoložka je podobně razantní jako její předloha, ale na rozdíl od ní občas poruší profesní pravidla, i když ví, že by neměla. To je jen další důkaz, že při přenosu z reality do filmu se většina figur promění a je dobré si stále opakovat, že hraný film není dokument.

Inspirovali jste se ve všech dílech reálnými kauzami? A jak k jejich ztvárnění přistupujete – chcete, aby byly pro diváky identifikovatelné?

Tomáš Feřtek: To rozhodně nechceme. Obecně nám jde víc o téma než o to, abychom odvyprávěli reálný případ, jak tomu bylo třeba v Případech 1. oddělení. V Ratolestech je to ještě trochu jinak. Často v jedné epizodě spojujeme dva reálné příběhy v jeden, navíc jsou to většinou historky veřejně

a mediálně neznámé. Proto se vyhýbáme tvrzení, že jde o reálné kauzy. Ano, rozhodně jde o věci, které se někde staly, nebo se právě dějí, ale nevyprávíme příběhy typu Stodolových nebo Lesního vraha. Tedy něco, o čem všichni vědí, jak to dopadlo. I tam, kde může mít divák pocit, že vidí přímou inspiraci realitou, jako třeba v epizodě o učitelce na gymnáziu, která vede proruské řeči, nebyla inspirací veřejně známá kauza paní Bednářové. Ta nám přišla příliš průhledná. Zajímala nás spíš situace, kdy si ředitel musí poradit s opravdu kvalifikovaným a silným oponentem.

Matěj Podzimek: Jak říká Tomáš, až na jednu, dvě výjimky jsme nezačínali u konkrétního příběhu, ale u tématu. Načej jsme hledali jeho reprezentanty uvnitř seriálové komunity. Doteď mě fascinuje, jak přirozeně se postavy z jedné rodiny stávaly zastánci odlišných pohledů na konkrétní věci. Jako kdybychom propichovali facebookové bubliny a ty diskuze vraceli do reálného světa, k jednomu jídelnímu stolu.

Seriál se točil v jihočeském Táboře. Proč právě tam?

Tomáš Feřtek: V době, kdy jsme si s Matějem modelovali téma pro příští seriálový projekt, jsem v Táboře shodou okolností často byl a říkal jsem si, že z hlediska lokací je to ideální místo k natáčení. Nechtěli jsme dělat další „sudetský“ seriál o zemi na hraně rozpadu. Chtěli jsme příběh o společnosti, která funguje, ale prožívá nečekané rány. Pro nás je Tábor město i ve srovnání s mnoha městy této velikosti mimořádně funkční, pohledné, působí až idylicky. A štáb z něho byl nadšený. Strávil tu hodně času a kavárenská kultura je tu na vysoké úrovni. Ale když se díváte zblízka, zjistíte, že tak jako jinde je i tady spousta věcí k řešení. V tomto smyslu je pro nás Tábor metaforou České republiky. I o ní si myslíme, že je to fungující stát a společnost, ale série krizí z posledního desetiletí nás všechny hodně rozkolísala. A naším cílem je napomáhat, aby se tato společnost nerozpadla na několik navzájem se nenávidících kmenů.

MICHAL BLAŠKO REŽISÉR

**RATOLESTI MĚ ZAUJALY PO PŘÍBĚHOVÉ
I PŘESAHOVÉ STRÁNCE. PŘIŠLO MI,
ŽE TÉMATA, SE KTERÝMI EPIZODICKY PRACUJÍ,
MAJÍ DŮLEŽITÉ MÍSTO VE VEŘEJNOPRÁVNÍM
VYSÍLÁNÍ**

Se scenáristou Tomášem Feřtkem jste spolupracoval už na seriálu Případy 1. oddělení. Byl i to důvod, proč jste kývl na spolupráci na seriálu Ratolesti?

Určitě to byl jeden z faktorů. Tomáš mě na Ratolesti oslovil ještě v době, kdy jsme dokončovali poslední dvě epizody Případů. Následně jsem se sešel s ním a s Matějem Podzimekem a představili mi Ratolesti. V té době měli napsaný první díl a ve formě námětů další tři. Zaujalo mě to jak po příběhové, tak po té přesahové stránce a přišlo mi, že témata, se kterými epizodicky pracují, mají důležité místo ve veřejnoprávním vysílání. Zároveň byla elegantně a nenásilně vepsaná do příběhu rodiny Velkových, kolem které se točí všech deset dílů.

Jakým způsobem jste vybíral hlavní představitele rolí? Čím vás oslovil mladý herecký talent Tomas Sean Pšenička – vzešel z castingu, nebo jste s ním už měl možnost spolupracovat?

Tomas vzešel z castingu, který probíhal u Maji Hamplové. Je skvělý herec i člověk, spolupráce s ním byla velmi přátelská – stejně tak i s Aňou Geislerovou a Standou Majerem. Bylo velmi důležité, aby tahle trojice fungovala a působila věrohodně jako rodina. Jakmile to zaklaplo, mohli jsme se posunout dál.

Ratolesti jsou pro vás zatím největším projektem – 100 natáčecích dní. Cítil jste obavy nebo nervozitu z tak rozsáhlé látky? Bylo to náročné? Projevila se během natáčení ponorková nemoc?

To ne, měli jsme to rozdělené do období osmi měsíců, takže byl program trochu volnější. Více než polovinu natáčení jsme trávili v Táboře, a to vždy pomohlo rozbít stereotyp. Během těch sto dní se nám také vystřídal hodně herců a hereček, takže i z tohoto pohledu to bylo pestré.

Proč by si podle vás diváci neměli nechat seriál ujít? V čem je podle vás objevný či přínosný?

Protože dynamickou formou dramatizuje témata, která jsou aktuální a ke kterým máme často jednostranné informace. Náš seriál se snaží být vyvážený – argumenty jsou na obou stranách a nechává na divákovi, aby si udělal vlastní názor. Jasně, nejde do hodinového dílu vměstnat komplexní výklad k nějakému tématu, ale může to pomoci rozšířit kontext nebo přinést informace, ke kterým by se diváci jinak nedostali. Na druhou stranu, seriál nemá působit vyloženě edukativně – pořad jde o dramatický příběh založený na postavách a jejich osudech.

AŇA GEISLEROVÁ HEREČKA

**BAVÍ MĚ, ŽE SE SERIÁL NEZASTÁVÁ ANI JEDNÉ ZE
STRAN, JEN PŘEDKLÁDÁ NESTRANNÝ POHLED**

Jaká je podle vás Hana Velková? Máte nějaké společné vlastnosti?

Zaťatá, vytrvalá, zásadová. Člověk ponechávající si otevřenou mysl a tím pádem i schopnost reagovat na věci nově. Je liberální. Je částečně idealistka. Je tvrdá. Já jsem jen idealistka, ale vzteklá.

Čím vás role zaujala natolik, že jste se ji rozhodla přijmout?

Chtěla jsem pracovat s Michalem Blaškem, to je hlavní motiv. Pak mě těšilo že se jedná o ta nejaktuálnější a tím pádem nejdiskutovanější témata dnešní společnosti. Ta takzvaně polarizující. To mě baví. A baví mě, že se seriál nezastává ani jedné ze stran, jen předkládá nestranný pohled.

Jaké role vítáte nejčastěji – co musí obsahovat, aby pro vás byly výzvou?

Musí vzbuzovat otázky, probouzet moji obrazotvornost nebo obsahovat scénu, kterou strašně chci točit. Nebo víc takových scén.

Jak jste prožívala roli matky, jejíž jediný syn si zahrává s nebezpečím, proti kterému ona sama jako adiktoložka a psycholožka profesně celý život bojuje?

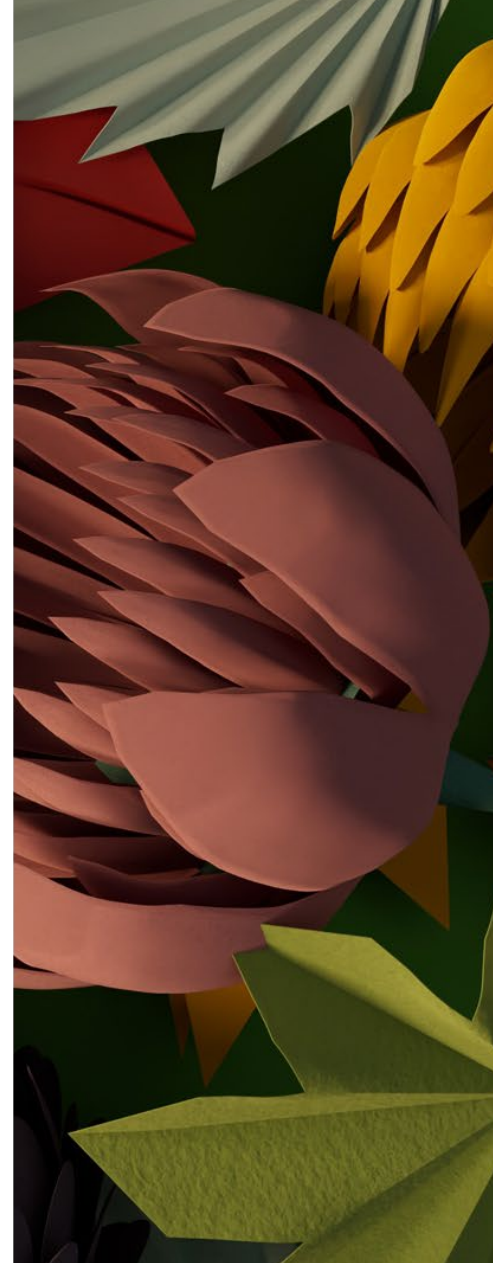
To byl právě jeden z těch motivů, pro který jsem do toho šla. Bezmoc. Zpochybňování vlastních hodnot a pravd v konfrontaci s mateřskou láskou. Co může vyhrát? Co vlastně člověk ztratí? Která ztráta je lidsky přijatelnější, obhajitelnější? To je velmi silné téma.

V seriálových třídách se dějí různé věci a aktéry nejsou jen žáci, ale mnohdy jejich rodiče. Jste vy sama rodič, který řeší problémy za děti, nebo je necháváte, ať si vše vybojují samy?

Tak půl na půl. Jsem schopná vlítnout na hřiště při fotbale, když někdo moje dítě fauluje, ale když fauluje samo, tak se k němu nehlásit – ať si to vyžere. Haha. Umím být jak přehnaně pečující dusivá máma, tak i poměrně tvrdá, když si to situace žádá. Ale moje děti jsou už skoro všechny tak velké a samostatné, že dokážou spoustu věcí vyřešit i bez nás. Mým příkladem je můj muž. Ten je nejhodnější na světě, a přesto má autoritu, což je něco, co se mi líbí. Ale jak říkám, já jsem vzteklá.

Seriál je inspirován skutečností. Zaznamenala jste některá z témat, kterým se věnuje, už před natáčením?

Většinu z nich. Jsou součástí aktuálních debat společnosti – gender, šikana, třetí pohlaví, migrace, drogy, desinformační scéna. To nelze minout.

MILENA STEINMASSLOVÁ HEREČKA

JE VŽDY SPRÁVNÉ S DĚTMI MLUVIT A TAKÉ JE POSLOUCHAT

V seriálu Ratolesti hrajete matku, babičku, v podstatě rodinný středobod. U vás se také schází rodina na společné obědy a povídání? Máte to podobně?

Můj nepravidelný pracovní život taková pravidelná setkání neumožnil. Zbývají ale narozeniny, svátky, Vánoce a další slavnostní dny, kdy se setkáváme rádi.

V roli zastáváte jasný názor na osoby bojující s nejrůznějšími typy závislostí. Jak vnímáte tento celospolečenský problém vy sama? A je správné mluvit před dětmi a s dětmi o těchto hrozbách a problémech, nebo ne?

Na vaši první otázku není krátká odpověď. Ale zkusím. Drogová závislost je choroba a choroba se léčí. Ale chce se vždy pacient léčit? Kolik důvěry a trpělivosti musí rodina mít, aby vše vydržela? A přece vždy stojí za to důvěřovat a pomáhat. Nebo někdy ne? A ano, vždy je správné s dětmi mluvit a také je poslouchat. Aby nám věřily, když tyto hrozby jsou tak lákavé.

Většina seriálových příběhů má jasnou spojnicí – školu a její prostředí. Měla jste v mládí nějaký vzor v osobě pedagoga? Myslíte si, že by pro děti měl a mohl být vzorem právě učitel?

Měla jsem celý život mimořádné štěstí na pedagogy. Vnímám to jako důležitý dar, který můj život hodně určil. Špatný, sobecký, nevzdělaný, hloupý učitel dokáže dítě zadupat. A ten dobrý je prostě dar.

Můžete jistě porovnávat školství v době vašich studií a dnes. Jak vnímáte změny, kterými v poslední době školství prochází?

Jsem velmi smutná a zklamaná. Samozřejmě jsou stále skvělí pedagogové, stejně jako špatní. Ale z mého pohledu pro současné vrcholové politiky je školství na zcela posledním

místě. Potřebují nevzdělanou většinu? Je to přece pro ně výhodné mít občany bez schopnosti kritického myšlení. Byla jsem přesvědčená, že po pádu komunistické diktatury bude úroveň školství na prvním místě. Že zmizí nerovnosti v přístupu ke vzdělání a fakta uzpůsobená ideologii. Zatím se ale rozevřely nůžky mezi dětmi do takové míry, že společnost přichází o většinu dětí s nějakým nadáním a schopností kritického myšlení. S tím se rodíme. Ale musí se kultivovat a podporovat, ne zadupat do země.

Jaká studentka jste byla vy sama?

Dobrá. Protože jsem měla štěstí. Žádný pedagog mě nezalápl.

Co vás konkrétně na Ratolestech zaujalo natolik, že jste do projektu šla?

Téma a Michal Blaško. Někdejší spolupráce s Michalem Blaškem při práci na minisérii Podezření, byla totiž skvělá. A témata, která si vybírá, vždy kladou otázky. Divákům i nám. Drogy, jako problém nás už nejspíše neopustí. Budou jen nebezpečnější pro každou další generaci dětí a mladých lidí.

Jste napnutá, jak diváci přijmou seriál Ratolesti, který se zabývá tak nelehkými tématy?

Napnutá, to asi ne. Ale kdyby si diváci kromě sledování zajímavého příběhu ujasnili i svůj názor, byla bych ráda.

Skoro by se dalo říct, že své kulaté významné životní výročí slavíte daleko větším pracovním nasazením – stále natáčíte (Ratolesti, Gerta, Hec). Vyhovuje vám takové pracovní tempo?

Jsem za ně vděčná. A užívám si zajímavé lidské postavy. Na plátně, na obrazovce i na jevišti.

TOMÁŠ DALECKÝ HEREC

**KAŽDÉ Z TÉMAT, KTERÉ SERIÁL OTEVÍRÁ,
JE PRO MĚ DŮLEŽITÉ A PODSTATNÉ**

Jak byste popsal postavu, kterou v Ratolestech ztvárňujete?

Hraju Radka Hílského, zbohatlického synka, který se na první pohled může zdát uzavřený a možná bude na diváky působit i namyšleně, ale na druhý pohled je to kluk se silně vyvinutým smyslem pro otevřenost a čestnost.

Co bylo na ztvárnění této postavy pro vás nejzajímavější?

Nejvíce mě na Radkovi bavilo, že je vášnivý motorkář a mohl jsem si tak zajezdit na motorce. Jezdit v noci na motorce po Táboře bylo nádherné. Užil jsem si to a dodnes na to vzpomínám.

Pořídil jste si po natáčení motorku?

Přibližně rok jsem uvažoval, jestli se tomu poddám, a nakonec jsem si koupil motorku. Deset dní poté mi ji někdo shodil, když byla zaparkovaná a od té doby je v servisu, takže si budu muset počkat.

Ratolesti otvírají obecně velmi vážná témata týkající se hlavně dětí a mladých lidí. Zaujala vás osobně tato témata a vnímáte je jako nebezpečná nebo alarmující?

Je to hrozně citlivé, protože problémy v dospívání dokáží člověka ovlivnit na celý život. Každé z témat, které seriál otvírá je pro mě důležité a podstatné.

Odnesl jste si z této herecké příležitosti něco pro sebe?

Rád bych uměl respektovat cizí pohledy a názory, které se v průběhu času a let mění. Říká se, že lidé se s věkem stávají konzervativnějšími, a tak bych chtěl umět nezavrhovat jiné, třeba i s více vyhraněnými názory a pohledy na věci kolem nás.

MATOUŠ RUML HEREC

VĚŘÍM, ŽE RATOLESTI ZAŽEHNOU PŘEDEVŠÍM DEBATU V KAŽDÉM Z NÁS

Co vás přesvědčilo, abyste roli v Ratolestech přijal?

Především téma celého seriálu, poukazování na problémy dětí ve škole, které musí řešit nejen samy děti, ale i rodiče, učitelé i policisté. Vlastně celá společnost, protože jde mnohdy o situace, které jsou pro všechny nové. To mě jako rodiče samozřejmě zajímá a jsem rád, že mohu být součástí něčeho, co sice ty problémy neřeší, ale ukazuje na ně a doufám, že předá divákovi hlavní myšlenku se o tyto problémy a situace zajímat.

V roli policisty jsme vás ještě neviděli, nicméně to často bývá klíčícím snem. Také jste si hrál na policajty?

Já jsem si spíš hrál na elfy a hraničáře, hráli jsme jako malí kluci Dračí doupě, takže policajti nikdy nebyli v mém snovém povolání moc vysoko. Ale víc to bylo mým hereckým snem, takže musím říci, že jsem s touto možností vstoupit do trochu jiné role, než na jaké jsem zvyklý, spokojený.

Co ze sebe jste promítl do role Jiřího Koláře?

Jednoznačně humor, i když ho nemám tak ostrý jako Jiří Kolář. Ten se s ničím nemaže. Ale jinak jsem ze sebe kromě své fyzické schránky do Koláře nic nepromíтал, jsme si dost vzdálení.

Jak byste Jiřího Koláře vy sám představil divákovi?

Je to vyšetřovatel, kterému záleží na spravedlnosti a své práci obecně. Má své názory, za které se nestydí a jsou dost vyhraněné, moc empatie nerozdává. A má velmi specifický smysl pro humor. Je to takový ten strejda z každé rodiny, co vždycky řekne něco vtipného, ale nikdo se nesměje, jen on sám. Ostatním to vždycky přijde buď trapné, nebo úplně mimo. Ve skutečnosti je to jen Kolářova obrana, aby se z toho všeho, s čím se v práci setkává, nezbláznil. Je to zkrátka vtipný kolega, poctivý policajt, špatný manžel, ale dobrý člověk.

Který z příběhů v Ratolestech se vás osobně dotkl nejvíc a proč?

Mě se nejvíc dotýká téma návykových látek, které v dnešní době není jen o drogách, ale třeba i o energy drincích, elektronických cigaretách, vapování, kratomu a podobně. Je toho čím dál víc a bohužel to čím dál víc cílí na mladší konzumenty.

Každý rodič se dříve či později musí smířit s tím, že o svém dítěti neví všechno. Je těžké si to uvědomit a přijmout?

Je těžké to přijmout, ale můžu potvrdit, že je osvobozující, kdy se s tím rodič smíří. A naopak jsem rád, že všechno nevím. Mají mou důvěru, držím jim palce a chráním tím i své zdraví a duševní pohodu.

Seriál je dramatem řešícím velmi těžká témata. Jak očekáváte, že bude přijat diváky?

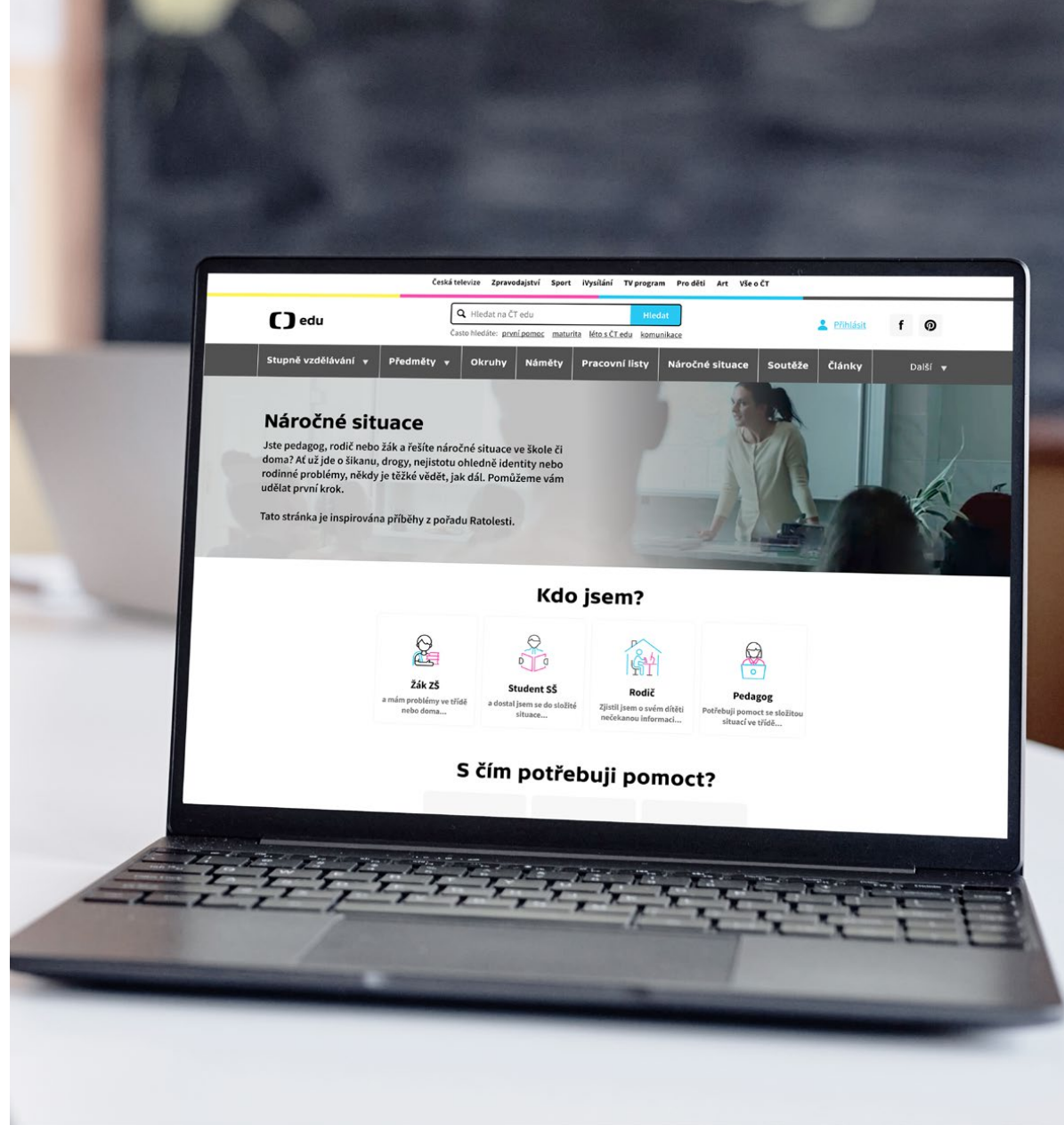
Věřím, že zažehne především debatu v každém z nás. O každé jednotlivé problematice. Že je v pořádku, když nevíme, co s novou situací dělat, jak ji řešit. Ale důležité je naučit se s tím pracovat, přijímat nové podněty a předem je třeba neodsuzovat, nezlehčovat, protože jde o velmi křehké období našeho dítěte, našeho žáka nebo kamaráda, souseda...

ANNA KABELKOVÁ
VEDOUcí REDAKTORKA ČT edu
STRÁNKA POMOCI VZNIKÁ
K SERIÁLU RATOLESTI

„Seriál Ratolesti otevírá témata, o kterých se ve společnosti často nemluví – přesto se mnohých bezprostředně týkají. Závislosti, šikana, sociální vyloučení, identita nebo konflikty mezi rodiči a školou. Těžké situace, ve kterých si lidé často nevědí rady. ČT edu proto připravuje Stránku pomoci – přehledný rozcestník, který nabízí důvěryhodné informace k prvním krokům pomoci. Je určen pedagogům, rodičům i mladým lidem. U každého tématu najdou návštěvníci návody pro školní praxi nebo inspiraci k rozhovorům a odkazy na organizace, které se daným problémem dlouhodobě zabývají. Škola je často prvním místem, kde se složité životní situace začínají řešit. Právě učitelé bývají ti, kdo jako první zaregistrují, že se s dítětem něco děje. I proto jsme tento rozcestník pomoci umístili právě na ČT edu – platformu, kterou denně navštěvují tisíce pedagogů a která dlouhodobě propojuje vzdělávání s aktuálním děním. Stránka pomoci vzniká jako praktický doplněk k seriálu Ratolesti, ale její využití sahá daleko za hranice jednotlivých epizod. Věříme, že každý krok k pochopení a včasné pomoci má smysl.“

**ZAHRANIČNÍ
SERIÁLY**

YELLOWSTONE

Tahle půda jim patří po generace – a nikdo jim ji teď nevezme. Kevin Costner jako hlava rodiny Duttonových v příběhu ranče Yellowstone z dnešní Montany. První řada úspěšného amerického seriálu (2018).

scénář: Taylor Sheridan, Brett Conrad, Ian McCulloch, Eric Jay Beck // **režie:** Taylor Sheridan // **kamera:** Ben Richardson, David Johnson, Christina Alexandra Voros // **hudba:** Brian Tyler, Breton Vivian // **hrají:** Kevin Costner, Kelly Reilly, Dave Annable, Kelsey Asbille, Wes Bentley, Gil Birmingham, Ian Bohen, Luke Grimes, Cole Hauser, Jill Hennessy, Danny Huston a další

PŘÍLIŠ MNOHO LÁSKY

Jeden muž, tři ženy, tři životy. Cena za tolik lásky bývá vysoká – a hluboký pád nevyhnutelný... Slovenský osmidílný vztahový seriál o padesátiletém muži, který žije tři paralelní životy: oddaného manžela a otce dvou různých rodin a jako milenec třetí ženy (2024).

scénář: Hana Lasicová // **režie:** Peter Begányi // **hrají:** Milo Král, Soňa Norisová, Jitka Schneiderová, Denisa Nešvačilová, Roman Luknár, Kryštof Rímský, Ema Klangová Businská, Róbert Sipos, Monika Števcátová a další

VÁLKA POLICAJTŮ

Mafie a policie tahají za jeden provaz. On se však nezalekne ničeho... Souboj Davida s Goliášem v prohnitých Koších 90. let. Slovensko-česká kriminální minisérie (2024).

scénář: Arpád Soltész // **režie:** Rudolf Biermann // **kamera:** Martin Štrba // **hudba:** Vladimír Martinka // **hrají:** Alexander Bárta, Juraj Loj, Anežka Petrová, Patrik „Rytmus“ Vrbovský, Róbert Jakab, Milan Mikulčík, Jakub Štáfek, Ady Hajdu, Annamária Janeková a další

INSPEKTORKA CANDICE RENOIROVÁ

Je to blondýna, je chytrá, má čtyři děti a umí dobře střílet! Francouzský kriminální seriál (2013).

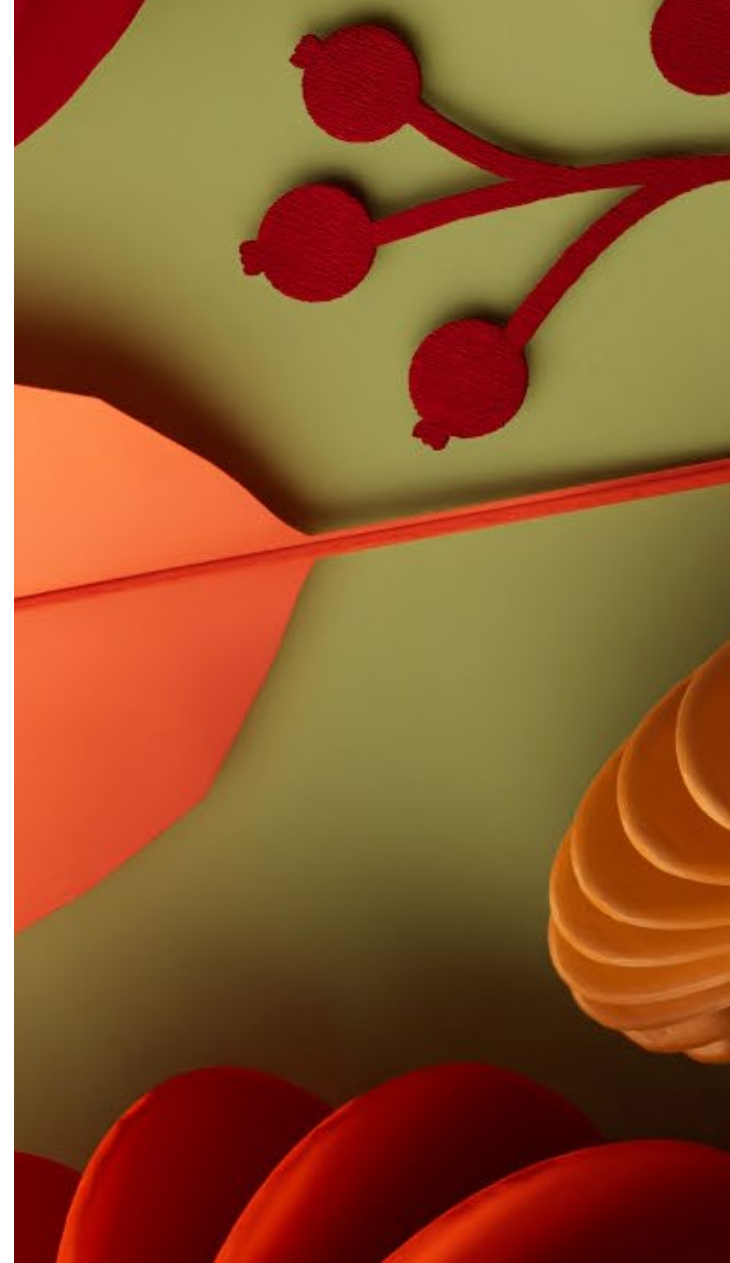
režie: Christophe Douchand // **hrají:** Cécile Boisová, Raphaël Lenglet, Gaya Verneuillová, Clara Antoons a další

IVETA II: KRÁSKA Z TREBIŠOVA

Je drzá, upřímná a na nic si nehraje. Pozor, Slovensko už pokořila, teď se chystá na Prahu! Premiérová řada slovenského komediálního seriálu (2023).

scénář: Petr Kolečko // **režie:** Jan Hřebejk // **hrají:** Alžběta Ferencová, Zuzana Mauréry, Michal Kinik, Marián Balog, Jevgenij Ivanovič Libezňuk, Marsell Bendig a další

The background of the image is a dense arrangement of stylized autumn leaves in various colors including yellow, orange, red, and purple. The leaves have a paper-like texture with visible veins and are scattered across the frame. In the center, there is a large, light yellow circle containing the text.

**ČESKÁ
TELEVIZE
ZVE DO KINA**

NA DRUHÉ STRANĚ LÉTA

Patnáctiletá Bětka a její nejlepší kamarádka Alma tráví ospalé léto na chatě u rybníka. Ze všeho nejvíc touží dostat se na párty v plážovém baru na protějším břehu. Na tu je ale odmítá pustit Bětčina starší sestra Marie, která má holky na starosti. Horké dny se tak dál vlečou až do chvíle, než Alma narazí na Anetu. Tajemnou dívku, která na ostrově uprostřed rybníka objevila záhadnou tůň. Ta prý dokáže člověka přenést kamkoli na světě. Alma neváhá a rozhodne se ponořit někam, kde to bude určitě lepší. Ale existuje takové místo vůbec? A jaká by byla cena za splnění přání? Mysteriózní snímek o dospívání, dívčím přátelství a nekonečné touze uniknout jinak.

režie a scénář: Vojtěch Strakatý // **kamera:** Stanislav Adam // **střih:** Filip de Pina // **dramaturgie:** Ondřej Kopřiva, Michal Hogenaur // **výtvarnice:** Aneta Grňáková // **hudba:** Amelie Siba, Kryštof Kříček // **zvuk:** Alexandra Strapková, Pavel Jan // **producent:** Beginner's Mind – Ondřej Lukeš // **koproducenti:** Česká televize – **kreativní producentka** Alena Müllerová, Wolfgang&Dolly, Sleepwalker // **hraji:** Lucie Fingerhutová, Nikola Kylarová, Eliška Bažusová, Sofie Anna Švehlíková, Vojtěch Franců a další

FICHTELBERG

Píše se rok 1547. Do osady Urbach v Jizerských horách přijíždí mladý rytíř Petr Pětipeský z Chýš a Egenbergu. Vladyka Smiřický mu dal za úkol řídit zde stavbu kamenného mostu přes hlubokou propast, aby se tím otevřela cesta k očekávanému bohatství ukrytému v horách. Místní osadníci ale žijí v zajetí pověr a této stavby se bojí. Rytíř Petr si začíná uvědomovat, že za jejich strachem se skrývá skutečné nebezpečí. Když se pak v Urbachu stane hrozivá událost, při níž záhadně zmizí i dívka Alma, vydá se Petr odhalit pravdu, a především najít svou ztracenou lásku. V horách nečekaně narazí na záhadné cizince. Jsou to démoni, nebo lidé? V jejich skrytých dílnách u hory Fichtelberg dojde Petr až na hranu svých sil, aby zde poznal ukrytou skutečnost, opravdové přátelství a také to, že za vítězství je třeba zaplatit šrámy na srdci. Dobrodružný rodinný film se odehrává na podkladu skutečných historických událostí, zobrazené obdivuhodné výrobní technologie našich předků tehdy opravdu existovaly.

režisér, námět a scénář: Šimon Kudela // **kamera:** Jan Baset Střítežský // **architekt:** Jiří Sternwald // **zvuk:** Richard Müller // **hudba:** Jan P. Muchow // **střih:** Jan Daňhel // **kostýmy:** Sylva Žimula Hanáková // **masky:** Miroslava Krepsová, Jaroslav Šámal // **výtvarník animací a VFX:** Šimon Koudela // **producenti:** Cineart TV Prague – Viktor Schwarcz, Arinafilm // **koproducenti:** Česká televize – **kreativní producentka** Alena Müllerová, Analog Vision, art&illusion, PXF // **hraji:** Jan Dlouhý, Ondřej Stupka, Jiří Štěpnička, Viktória Harkabus Jurištová, Ivan Franěk a další

OTEC

Příběh inspirovaný skutečnými událostmi vypráví o milujícím otci, jehož život rozvrátí jediná tragická chyba. Otřese jeho šťastným manželstvím a zanechá ho zcela osamělého. Přes hrozbu vězení a s nesnesitelným pocitem viny se snaží znovu získat důvěru své ženy a zachránit lásku, která je navzdory bolesti stále spojuje. Když zjistí, že skutečný původ tragédie se skrývá hluboko v architektuře lidské mysli, začíná se rýsovat křehká cesta ke smíření. Dokáže ale jejich láska unést i tak velké selhání?

režie: Tereza Nvotová // **scénář:** Tereza Nvotová, Dušan Budzak // **kamera:** Adam Suzin // **hudba:** Jonatán Pastirčák (Pjoni) // **producenti:** Danae Production, moloko film – Karel Chvojka, Miloš Lochman, Lava Films // **koproducenti:** Česká televize – **kreativní producentka** Kateřina Ondřejková, TV JOJ // **hraji:** Milan Ondřík, Dominika Morávková, Aňa Geislerová, Martina Sluková, Peter Ondřejčka, Ingrid Timková, Peter Bebjak, Dominika Zajcz a další

FRANZ

Působivý příběh inspirovaný životem, dílem a fantazií spisovatele Franze Kafky, který dokázal fascinujícím způsobem předběhnout svou dobu. Vegetarián, workoholik, introvert, outsider, milenec v dopisech a úředník v noční můře. Franz je plný fantazie, humoru, bolesti, a vnitřního světa muže, který ve svých knihách definoval moderní existenciální úzkosti, a i sto let po své smrti zůstává zrcadlem našich nehlubších strachů a tužeb. Režisérka skládá kaleidoskop událostí z fragmentů, snů, dopisů a dochovaných příběhů. Vzniká tak smyslově intenzivní portrét muže, který nikdy nepřestal hledat sám sebe – a právě tím se dotkl něčeho podstatného v nás všech.

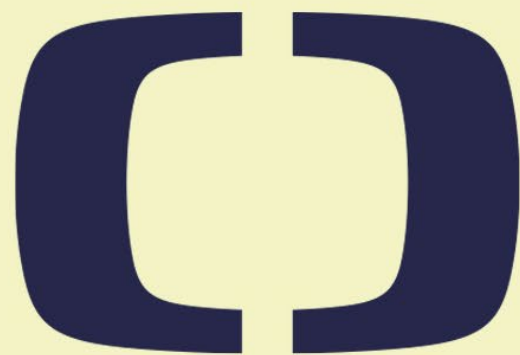
režie: Agnieszka Holland // **scénář:** Marek Epstein, Agnieszka Holland // **kamera:** Tomasz Naumiuk // **architekt:** Henrich Boráros // **kostýmy:** Michaela Hořejší-Horáčková // **masky:** Gabriela Poláková // **střih:** Pavel Hrdlička // **hudba:** Mary Komasa, Antoni Komasa-Łazarkiewicz, Trupa Trupa // **zvuk:** Marek Hart // **VFX:** Tomáš Srovnal // **producenti:** Marlene Film Production – Šárka Cimbalová, X Filme Creative Pool, Metro Films // **koproducenti:** Barrandov Studio, Telewizja Polska, Česká televize – **kreativní producent** Jaroslav Sedláček, Polish Film Institute, Canal+, Czech Anglo Production, NeoSynCon, Bac Films, Ministerstvo kultury a turismu Turecké republiky // **hraji:** Idan Weiss, Jenovéfa Boková, Peter Kurth, Katharina Stark, Ivan Trojan, Josef Trojan, Sandra Korzeniak, Carol Schuler, Jan Budař, Emma Smetana, Sebastian Schwarz, Aaron Friesz, Gesa Schermuly, Karel Dobrý, Stanislav Majer, Juraj Loj a další

NEPORAZITELNÍ

Celovečerní film vypráví fascinující příběh inspirovaný skutečnými událostmi. Majitel úspěšné reklamní agentury Petr Fišer (Hynek Čermák), který nezná slovo „nemožné“, věří, že má plán, jak zachránit svou rodinu. Svérázný trenér Robert „Bob“ Krulich (Ivan Trojan) ukončil kariéru poté, co se jeho svět ocitl na pokraji zániku. Další postavou je nadějný sportovec Radim Musil (Tomáš Havlínek), který je při obraně napadeného muže pobodán útočníky. Osudy těchto tří odlišných lidí se propletou a položí základ pozoruhodného příběhu s mezinárodním přesahem. Neporazitelní jsou inspirativním filmem o plnění snů a o druhých šancích, které nám život nabízí. Snímek ukazuje, že díky silné vůli a humoru se dá vyhrát jakákoli životní bitva.

režie: Dan Pánek // **scénář:** Dan Pánek, Martin Beinhauer // **kamera:** Jan Baset Střítežský // **hudba:** Jiří Hájek // **zvuk:** Jiří Klenka // **střih:** Olina Kafmanová // **scénografie:** Jiří Sternwald // **producent:** Visual Riders – Jan Lengyel, Martin Beinhauer, Dan Pánek // **koproducenti:** Česká televize – **kreativní producent** Jaroslav Sedláček, innogy, Impact Film, Banys Media, Hight Level Pictures, R.U.Robot, PFX, DFMG, 5Promotion, Slovak Motion Pictures, Ray Talent Agency, // **hraji:** Ivan Trojan, Lenka Vlasáková, Hynek Čermák, Natalia Germani, Tomáš Havlínek, Til Schweiger, Vanda Hybnerová, Jiří Lábus, Veronika Čermák Macková, Marek Holý, Jana Stryková, Ladislav Hampl, Jana Pidrmanová, Zdeněk Piškula, Lenka Krobotová, Robert Záruba, Jan Dlouhý, Ondřej Malý, Vladimír Polák, Libor Bouček, Petr Lněnička, Dušan Hraňo, Patrik Eliáš, Jakub Voráček a další

iVysílání

PODZIMNÍ NOVINKY V IVYSÍLÁNÍ

ZÁŘÍ

NIČIVÁ LÁSKA

Napínavá francouzská minisérie s thrillerovými prvky. Rebecca a Romain jsou párem, který má vše po čem touží. Jen založit rodinu se jim nedaří a pokusy o otěhotnění neustále selhávají. Když se Romainův mladší bratr Mickaël, přestěhuje naproti jejich domu a oznámí, že brzy bude otcem, atmosféra se náhle mění. O to víc, že Mickaël se zdá být agresivní vůči své přítelkyni, která zmizí po násilné hádce. Rebecca si myslí, že Mickaël může za zmizení partnerky...

ŘÍJEN

PŘIZNÁNÍ

Šestidílná série z produkce britské ITV s Martinem Freemanem v hlavní roli, vychází ze skutečného kriminálního případu, který otřásl Británií. V březnu 2011 zmizela beze stopy v ulicích Swindonu dvaadvacetiletá Sian O'Callaghanová, která si vyšla s kamarádkami do jednoho z klubů v centru města. Vyšetřování jejího zmizení vede zkušený policejní důstojník Stephen Fulcher. Předpokládá, že Sian se stala obětí únosu a je držena proti své vůli. Kriminální thriller, který se postupně vyvíjí v soudní drama, se vedle samotného vyšetřování detektiva Fulchera soustředí i na nejbližší rodinné příslušníky, zasažené zločinem a klade si nelehké otázky po podstatě spravedlnosti, na něž neexistují snadné odpovědi.

LISTOPAD

VIKTORIE

Velkolepý výpravný seriál s hvězdným hereckým obsazením, který čerpá ze skutečných událostí a podrobných deníků britské královny. Viktoriánské období znamenalo pro britské impérium rozkvet, stabilitu a moc. Byla ale nejvýznamnější britská panovnice v soukromí stejně suverénní jako v mezinárodní politice?

JIŽ NYNÍ V IVYSÍLÁNÍ

Skandinávské seriály – **Most, Zločin, Vláda nebo Exit**

Oblíbená klasika – Poprvé všech 71 dílů **Hercule Poirot**

Seriály pro zasmání – **Říkej mi tati** či **Miranda**

A ještě mnohem více pořadů všech žánrů najdete v iVysílání České televize

DOKUMENTY

ZÓNA ZÁJMU

Tématem podzimní sezóny programového okna Zóna zájmu je RODIČOVSTVÍ a s ním spojené společenské problémy dneška. Celkem 13 nových šestadvacetiminutových dokumentů se v šesti filmech prolně tematicky s hraným seriálem Ratolesti, jehož 1. díl má premiéru 5. října. Zóna zájmu je uváděna na ČT2, v iVysílání, od září se připravuje uvedení filmů také na ČT Doku – dokumentárním kanálu ČT na You Tube.

ZUZANA TRÁVNÍČKOVÁ EDITORKA A DRAMATURGYŇE

ČESKÁ SPOLEČNOST SE RYCHLE MĚNÍ, MNOHO JEVŮ, KTERÉ JEŠTĚ NEDÁVNO NEEXISTOVALY, TEĎ OVLIVŇUJE NÁŠ ŽIVOT

Co všechno obsahuje Zóna zájmu?

Zóna zájmu je okno malých současných dokumentárních filmů, které reaguje na fakt, že se česká společnost rychle mění a že mnoho jevů, které ještě nedávno neexistovaly, ovlivňuje náš život teď. Česká televize má už od 90. let tradici malých dokumentů o fenoménech společnosti, na tu Zóna zájmu navazuje. Jde o filmy propojené určitým tématem, které si ale zachovávají autorský pohled. Filmů Zóny zájmu vzniká 32 ročně a na podzim odvysíláme třináct nových dokumentů.

K čemu se těchto třináct bude vázat?

Tématem podzimní sezóny je Rodičovství. Dokumentární pohled se tu napojuje na hraný seriál Ratolesti, který má premiéru 5. října na ČT1. Jeho autoři v mladším středním věku, třicátníci až padesátníci, sledují do hloubky téma, které může zaujmout zase mladší publikum například rodičů školních dětí. Dokumenty jsou propojené společnou grafikou a formátem tak, aby diváci věděli, co můžou očekávat. Všechny filmy vznikly letos a letos je také vysíláme, takže přinášejí čerstvý pohled na naši současnost, kromě ČT2 budou dostupné také v iVysílání.

Jaká témata v nich uvidíme?

V Zóně zájmu celkem v šesti dílech doprovodíme hraný seriál Ratolesti přímo tím, že natáčíme stejné téma v realitě

a dokumentárně. Ivo Bystřičan natočil dokument Podpokličkou maloměsta o sociálních problémech v Táboře přímo v dějišti seriálu a s organizacemi, které tam sociální služby ohroženým rodinám poskytují. Celkově prvních šest dílů Ratolesti doprovodí malé dokumenty k tématům, které hraný seriál nastoluje, ať už jsou to potřeby transgender dětí a jejich rodin (režie Kateř Tureček), téma dostupnosti drog na základní škole (režie Pavel Bartovský), překonání zrakového handicapu (režie Lea Surovcová) nebo hodně ožehavé téma dezinformační scény ovlivňující učitele (režie Jan Gebert). Režisér Robert Sedláček pracoval se základní školou v Chanově a hledal vzory, díky kterým se děti můžou ze sociálního vyloučení vymanit. Navazující filmy v okně Zóna zájmu se zabývají znepokojivými trendy v generaci školáků, ať už je to radikalizace na sítích (Jak nehajlovat, režie Libuše Rudinská), kyberšikana známých osobností (Online lovci, režie Tadeáš Daněk), nebo vliv, který mají či nemají mobilní telefony na zdraví dětí (Zákaz mobilů, režie Tomáš Kratochvíl).

POD POKLIČKOU MALOMĚSTA

Stejně jako seriál Ratolesti vznikal i dokumentární film Pod pokličkou maloměsta v jihočeském Táboře, které se stává zrcadlem problémů, jež dnes doléhají na děti a dospívající napříč Českem. Film sleduje sociální pracovníky a pracovníce, kteří se denně snaží zachytit to, co se děje pod povrchem: nedostatek porozumění mezi rodiči a dětmi, dlouhodobé mlčení, osamění, tápání bez opory. Tam, kde rodinné vztahy přestávají fungovat, se postupně hromadí napětí, které může v budoucnu explodovat ve školách, v ulicích i v duševním zdraví celé generace. „Do hloubky jsem docenil téma komunikace, které je klíčové. Bez ní se totiž o tom, co se mezi dětmi a s nimi děje, vůbec nic nedozvíme,“ řekl režisér dokumentu Pod pokličkou maloměsta Ivo Bystřičan s tím, že „máme pocit, že komunikace je naprosto přirozená a každý ji umí, ale ono to tak není.“ Dokument Pod pokličkou maloměsta ukazuje, co se děje, když společnost nechává tyto signály bez odpovědi. Přetížené služby, nedůvěra rodin, a hlavně neochota politických reprezentací investovat do prevence vytváří prostředí, kde se krize prohlubují. Dokument je varováním, že bez systémové podpory zůstávají děti samy ve světě, který jim přestává dávat smysl.

námět, scénář, režie, kamera a střih: Ivo Bystřičan // **dramaturgie:** Josef Albrecht // **výkonná producentka:** Olga Grossmannová // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

VE SLUŽBĚ HORÁM

Horská služba slaví v letošním roce devadesáté výročí od svého založení. K připomenutí její bohaté historie, záslužného významu a hlubokého poznání hor s jejich nebezpečími natočil režisér Martin Vrbický výpravný časosběrný dokument. Prostřednictvím velkolepých záběrů se podíváte na česká pohoří, na nichž působí horská služba v průběhu všech ročních dob. Nebezpečí hor dokreslí legendární záchranné akce v podání pamětníků. A seznámí nás se speciálním technickým vybavením, které má Horská služba ČR k dispozici v dnešní době.

námět: Alena Zárybnická // **režie a střih:** Martin Vrbický // **Horská služba ČR:** René Mašín, Václav Bahník // **scénář:** Martin Vrbický, Jan Strejcovský // **dramaturgie:** Jan Strejcovský, Jakub Mahler // **kamera:** Martin Vrbický, Tomáš Dietl, Adam Cvinger, Jan Kamler, Štěpán Romanov, Martin Berndard // **produkce:** Igor Jícha // **manažer realizace:** Petr Morávek // **koproducent:** Igor Jícha, ABOND, s.r.o. // **kreativní producent ČT:** Radomír Šofr

ALENA ZÁRYBNICKÁ METEOROLOŽKA, MODERÁTORKA A DRAMATURGYNĚ

OHLEDUPLNÉ A POKORNÉ CHOVÁNÍ – TO JE ZÁKLAD! NEJEN NA HORÁCH

K horám máte vřelý vztah, trávíte na nich hodně času. Nejen díky své práci jste poznala dobře práci Horské služby ČR. To byl důvod, proč jste se ji rozhodla přiblížit divákům?

Ano, žiju na horách. Letos jednadvacátým rokem přednáším budoucím členům horské služby meteorologii a tím mám šanci nahlédnout pod pokličku. Ten šaškovský pohled – pohled zevnitř a možnost otevřeně říct, jací opravdu jsou a co umí – to byl hlavní důvod. Vidím, jak dynamicky se jejich práce proměňuje, jak rychle běží dopředu vývoj všech nejrůznějších pomůcek, které k záchraně životů v horách musí umět používat. Práce je čím dál tím náročnější, poslání ale zůstává. Jsou ve službě horám v situacích, kdy lidem dech nestačí.

Čeho si na práci jejich lidí nejvíc ceníte?

Profesionalitu, ochoty nasadit svůj život pro pomoc druhému a skromnosti, se kterou o své práci mluví. Vlastně o ní moc mluvit nechtějí – to se ukázalo i v dokumentu. Jsou natolik pokorní a skromní, je těžké s nimi probírat témata, která nám připadají na hranici nebo i za hranicí. Pro ně je to běžná rutina a nechtějí se jakkoli vyvyšovat a plácát po ramenou, jak jsou dobří. Hovoří za ně fakta.

Ztěžuje jejich práci více počasí, které je v posledních letech než proměnlivé, nebo lidé?

Obojí hraje roli. Díky lepšímu vybavení máme sice výhodu oproti době minulé – dokážeme vydržet horší podmínky. Ale nesmí nás to činit nesmrtelnými! Nesmíme podléhat falešné iluzi, že přežijeme všechno. Je počasí, před kterým vás ani top oblečení neochrání. A druhá věc: ani tak „malé“ hory, jako máme v Česku, nesmíme podceňovat. I v dokumentu ukážeme, že jsou podmínky, ve kterých se záchranáři nemůžou

dostat k tomu, kdo potřebuje pomoc. Častěji chodí do hor méně zkušené lidi, protože je to prostě móda. Moc si přeju, aby rychle pochopili, že podcenění přípravy túry, počasí, oblečení a přecenění vlastních schopností, je prostě potenciální průšvih. A že kvůli jejich nezodpovědnosti někdo další bude třeba i nasazovat život. Ohleduplné a pokorné chování – to je základ! Nejen na horách!

ANDROMÉDAN – CESTA FRANTIŠKA KOUKOLÍKA

Na myšlenky a prožitky bohatý portrét neuropatologa MUDr. Františka Koukolíka představuje svět poznání a poznávání, které trvalo 70 let dospělého života muže, jenž ho vnímá prizmatem informací a kritického myšlení. Nejen že dokument Andromédan – Cesta Františka Koukolíka představuje jeho úvahy, zároveň mu vidí do hlavy a slyší ty, jejichž životy ovlivnil.

scénář a režie: Šárka Maixnerová // **námět:** Šárka Maixnerová, Ivana Lokajová // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

DAJORI

Celovečerní dokumentární film Dajori vypráví příběh rodiny Hučkových, která žije v severočeském Varnsdorfu. Snímek režisérů Martina Páva a Nicolase Kourka mapuje po tři roky jejich život, od doby, kdy v roce 2021 došlo k náhlému vystěhování několika romských rodin ve Varnsdorfu. Hučkovi u sebe ze dne na den ubytovali přes 17 lidí. Dokument sleduje radosti i nesnáze v rodině Marie a Enrica Hučkových, kteří se snaží zajistit normální chod rodiny a výchovu vlastních dětí i dětí v pěstounské péči. Jejich snaha o fungování naráží na mnohá úskalí, která většinová společnost jen z malé části přisuzuje absenci systémových řešení a dlouhodobě je klade na bedra příslušníků menšiny takzvaně nepřípustivých občanů.

režie a scénář: Martin Páv a Nicolas Kourek // **dramaturgie:** Ivana Pauzerová Milošević a Jakub Režný // **kamera:** Martin Páv // **producent:** Film & Sociologie – Jan Bodnár a Jarmila Poláková // **koproducenti:** Česká televize – **kreativní producentka:** Martina Šantavá, Media Voice // **vedoucí Filmového centra:** Helena Uldřichová

DŽUNGLE PLACHT

Český malíř Otto Placht od 90. let zachycuje ve svých obrazech ducha amazonské džungle. Střídavě pobývá v Peru na břehu jezera na předměstí Pucallpa a v činžáku v pražské Michli. V jeho tvorbě i v životě se střetávají evropské západní principy, podle kterých byl vychován, a filozofie a umění peruánského kmene Šipibó, které mu změnily život. Celovečerní dokument filmařky a vedoucí Katedry dokumentární tvorby FAMU Alice Růžičkové Džungle Placht sleduje nejen život, ale také tvorbu českého malíře Otto Plachta. Přináší fascinující portrét umělce rozkročeného mezi dvěma vzdálenými kontinenty a kulturami – žije totiž něco, co většina z nás pravděpodobně nikdy nezakusí. Dokumentární film měl světovou premiéru na Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů v Jihlavě v sekci Česká radost, následně vstoupil do kinodistribuce.

scénář a režie: Alice Růžičková // **kamera:** Jan Šípek // **hudba:** Martin Klusák a Ian Mikyska // **producent:** Frame Films – Jitka Kotrlová // **koproducenti:** Česká televize – **kreativní producentka:** Kateřina Ondřejková, Happy Film, Alice Růžičková

EZOTERICKÉ ČESKO

Pětidílný cyklus Ezoterické Česko nahlíží bez předsudků různá pojetí ezoteriky v současném Česku. Kořeny v minulosti i současné podoby komentují odborníci z oblasti psychologie, religionistiky a historie, ale také výmluvné archivy ze sociálních sítí. Kolik je v Čechách hledačů a něcistů? A proč lidé věří v energie, předpovědi či v návrat ke kořenům? Cyklus ukazuje zvláštní svět lidí kolem nás, kteří po svém, mnohdy velmi svérázně, hledají vlastní smysl života.

režie a scénář: Markéta Oddfish Nešlehová // **výkonná producentka:** Kateřina Kovářová // **kreativní producentka:** Veronika Slámová

KLENOTY S VŮNÍ BENZÍNU 2

Devítidílný dokumentární cyklus Klenoty s vůní benzínu 2 navazuje na úspěšný cyklus věnovaný historii slavných českých automobilek. Tentokrát mapuje známé i méně známé zahraniční výrobce automobilů i motocyklů. U řady značek najde českou stopu. Například Mercedes je pojmenován podle české dcery jednoho z konstruktérů. U aut značky Bugatti je zase úzké spojení se slavnou českou závodnicí Eliškou Junkovou. Seriál přináší historické souvislosti a zajímavosti, třeba o britské královské rodině a vozech, které v minulosti její členové používali. Obdivuje nadšení a um českých sběratelů, díky nimž jsou historická auta uchována pro další generace. Průvodcem je herec David Suchařípa, který zábavnou a srozumitelnou formou představuje historii výroby aut v Evropě i v USA.

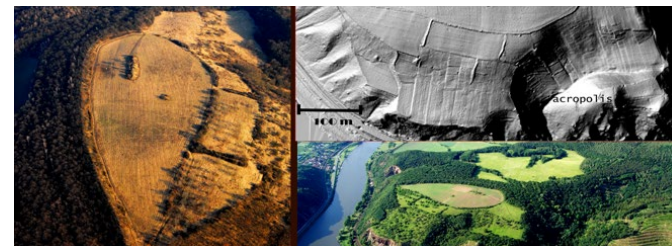
námět, scénář, režie: Aleš Koudela // **kamera:** Tomáš Nikel, Krunoslav Keteleš // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

LETY DO KRAJIN MINULOSTI

Kdo má na svědomí kruhy v obilí? Kde žili naši předkové? Kde stavěli nejen svá obydlí, ale třeba také mohyly či svatyně? Moderní a neinvazivní metodě archeologických výzkumů je věnován nový dokumentární film Josefa Císařovského. Letecké pozorování zemského povrchu v příhodné vegetační době může upozornit na bývalou existenci lidských sídel starých i několik tisíc let, stejně jako na stavby zmizelé teprve před několika málo generacemi. V minulém století bývaly záhadné kruhy v obilí módním tématem. Letecká archeologie však dokázala, že je nemají na svědomí mimozemšťané, ale naši vlastní předkové. V místech, kde stavěli své svatyně, mohyly, palisády, příkopy a obydlí, zůstalo v půdě více živin. Tato místa pak zviditelní naše obilí nebo dlouhé stíny letního podvečera. Takovou dobu mají archeologové nejraději. To pak plánují své průzkumné lety, startují drony, pořizují snímky z ptáčích perspektiv. S odborníky se v dokumentu proletíme nad několika pozoruhodnými archeologickými nálezy v české krajině a dozvíme se překvapivé historické souvislosti. Krásy české krajiny z výšky jsou pak přidánou obrazovou hodnotou dokumentu přispívajícího k rozšiřování poznání o zaniklých civilizacích na našem území.

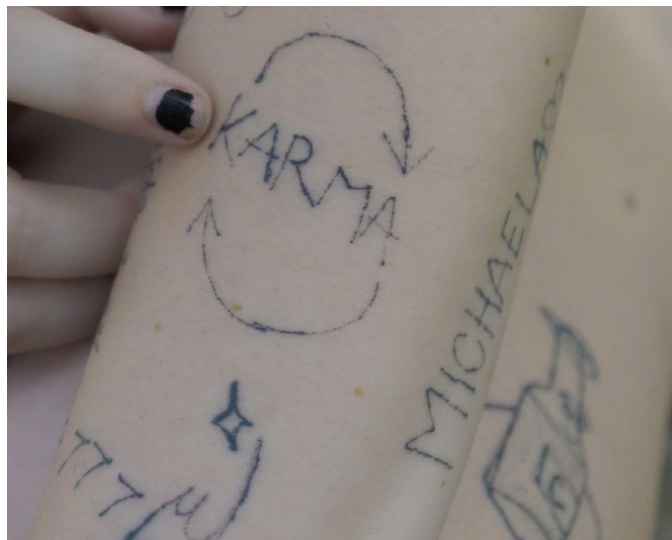
scénář a režie: Josef Císařovský // **námět:** prof. Martin Gojda // **kreativní producenti:** Jana Hádková a Jakub Mahler // **účinkují:** prof. Martin Gojda, Lenka Starková, Martin Trefný, Petr Křišťuf, Marek Vlach a další

LEX ANIČKA

Příběh dívky, která si prošla peklem. Modelový příklad nefunkčnosti práce s oběťmi domácího násilí, tristních postupů justice i problematické následné péče pro traumatizované a psychicky poznamenané ženy a dívky. Sběrný dokument Lex Anička mapuje mediálně známý příběh dívky „Aničky“ od jejího propuštění z psychiatrické nemocnice, přes nalezení vlastního bydlení, snahu začlenit se do „normálního života“, který nikdy nežila, hledat vztahy, které nikdy neměla až po verdikt Ústavního soudu potvrzující poškození práva oběti, ale neměnicí původní osvobozující rozsudek pro jejího otčíma.

scénář a režie: Šárka Maixnerová // **námět:** Šárka Maixnerová a Ivana Lokajová // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

MÍSTO PRO DUŠI

Co pomáhá teenagerům s vážnými psychickými problémy vrátit se do běžného života? Například lékaři a terapeuti Dětské psychiatrické nemocnice Opařany. Dokument Místo pro duši přinese mozaiku příběhů dětí a rodičů, kteří mají zkušenost s hospitalizací, ukáže způsoby léčby, díky kterým se děti můžou vrátit k plnohodnotnému životu i po tak vážných problémech, jako jsou deprese, sebevražedné sklony, sebepoškozování nebo porucha příjmu potravy. A také připomene 100. výročí založení Dětské psychiatrické nemocnice Opařany. Celý film provázejí animace Denisy Grimmové a Jana Bubeníčka, jejichž základem se stal černobílý komiks patnáctileté Ines, jedné z pacientek, která v dokumentu vystupuje. Celkový trend ve filmu popisuje ředitel DPN Opařany, doc. MUDr. Michal Goetz, který je sám dorostovým a dětským psychiatrem, bývalá ředitelka Opařan a dětská psychiatrická MUDr. Iva Hodková, spolu s dalšími lékaři, psychology a dalšími profesionály.

režie: Ivana Pauerová Milošević // **animace:** Denisa Grimmová a Jan Bubeníček // **produkce:** Renata Vlčková // **kreativní producentka ČT:** Alena Müllerová

MOŘEPLAVCI PRAVĚKU

Posádka nadšenců se vydává v monoxylonu, plavidlu vydlabaném z jednoho kmene stromu, na cestu napříč Egejským mořem. Chtějí dokázat, jak mohli první zemědělci před 9 000 lety přicestovat z Malé Asie do Evropy. Dokument odhaluje nová fakta o evropských dějinách neolitu.

režie, scénář a hlavní kamera: Tomáš Kratochvíl // **koproducent:** Alaska Films, Leonidas Konstantarakos // **kreativní producent ČT:** Dušan Mulíček

ÚNOS ZAREMY

V Čečensku je každodenní realitou, že oponenti lídra Ramzana Kadyrova jsou unášeni, mučeni a vražděni. Lidé, kteří se otevřeně staví na obranu lidských práv, jsou nuceni utíkat ze země. Mnozí za to platí svými životy. Film *Únos Zaremy* v koprodukcii italské společnosti POPCult a České televize vypráví příběh ženy unesené a vězněné v Čečensku za to, že její synové brání svobodu a lidská práva. Dramatický příběh rodiny oponentů Kadyrovova režimu v Čečensku přináší nejen vhled do čečenské reality rámované ruskou invazí a několika válkami, ale je zejména univerzálním svědectvím věčného tématu osobní odvahy postavit se zlu, bránit svobodu a základní lidské hodnoty navzdory riziku krutých následků a absolutní převaze totalitní moci. Film je unikátním vhledem do světa, o kterém média přinášejí spíše kusé informace. Přes opakované snahy osamostatnit se po rozpadu SSSR a vymanit se z ruského vlivu i za cenu vleklých, ničivých válek zůstává Čečensko autonomní republikou Ruské federace. Prezident Ramzan Kadyrov zavedl tuhou diktaturu a je Putinovým oddaným spojencem i vazalem. Zároveň je film autentickým svědectvím o lidské odvaze a touze po svobodě a odhaluje, že v každém sebekrutějším režimu, dokonce i v bývalém sovětském prostoru na onom těžko čitelném Kavkaze, existuje silný odpor lidí, kteří se odmítají podvolit, byť jsou za to krutě a spektakulárně trestáni.

režie: Tatsiana Khamliuk // **scénář:** Tatsiana Khamliuk, Susanna Yu Bai a Giusi Santoro // **producentka POPCult:** Giusi Santoro // **kreativní producentka ČT:** Martina Šantavá

CYRIL HÖSCHL: JAK CHÁPAT ŽIVOT A NEZEŠÍLET

Osobně laděný portrét se ohlíží za životem a kariérou jedné z nejvýznamnějších osobností nejen české, ale i celoevropské psychiatrie, Cyrila Höschla. Vloni na podzim obdržel Cyril Höschl Cenu Neuron za mimořádný přínos v oblasti péče o duševní zdraví, psychiatrického výzkumu a za popularizaci oboru. Obrovskou zásluhou je jeho celoživotní systematické úsilí o destigmatizaci lidí s psychiatrickými onemocněními a o změnu systému péče o pacienty. Osobně cítil velké uspokojení zejména z vybudování Národního ústavu duševního zdraví v Klecanech. Poslední měsíce jeho života silně poznamenala rychle postupující těžká nemoc. Profesor Höschl navzdory tomu souhlasil s natáčením a režisér Jan Mudra tak citlivě zachytil poslední okamžiky a úvahy této mimořádné osobnosti a také postřehy a vzpomínky jeho nejbližších, kolegů a přátel.

scénář a režie: Jan Mudra // **dramaturgie:** Rebeka Bartůňková // **kreativní producentka:** Martina Šantavá

PREZIDENTKA

Pět let byla prezidentkou krizemi zmítaného Slovenska. Pět let ji sledoval filmový štáb, a to i v situacích, kam jiné kamery nemohly. Politická i osobní dramata, setkání se světovými vůdci nad globálními dilematy, ale i s běžnými občany nad problémy všedního dne. Mimořádně intimní portrét ženy, která se pokouší vnést lidsky otevřený přístup do tradičně mužského soutěživého světa vrcholné politiky, a přitom zůstat dobrou matkou svých dcer. Milovaná i nenáviděná Zuzana Čaputová.

režie, scénář a kamera: Marek Šulík // **hudba:** Eva Sajanová, Martin Lauer // **střih:** Jana Vlčková, Marek Šulík // **zvuk:** Daniel Němec // **dramaturgyně ČT:** Ivana Pauerová Miloševič // **výkonný producent ČT:** Jiří Vlach // **producent:** Hitchhiker Cinema – Barbara Janišová Feglová // **koproducenti:** Aerofilms, Slovenská televízia a rozhlas, Česká televize – **kreativní producentka** Alena Müllerová, Filmotras

ŠTĚSTÍ A DOBRO VŠEM

Časosběrná charakterová studie, natočená mezi lety 2016 a 2024, vyobrazuje, jak dlouhodobá frustrace a deziluze vede k tomu, že se celé generace a společenské třídy přiklání k radikálním řešením a hlasují pro autoritářské lídry. Fyzik a rekordman v extrémním otužování Vitalij se živí jako zedník a žije za hranicí chudoby. Zatímco jeho rodiče, prominentní vědci, vzpomínají na slávu režimu, jenž ochotně budovali, zapřísáhlý patriot z Novosibirsku postupně mění názor na putinovské Rusko. Zavrhuje jeho kapitalistickou podstatu a dál, jako radikalizovaný blogger, hlásá nastolení spravedlivějšího režimu. Tento mezigenerační střet je pro země bývalého sovětského bloku typický. Zatímco starší generace vzpomíná na jistoty a výhody minulého režimu, ta mladší se beznadějně zmrítá v krizi autorit, odmítá minulou i současnou politickou reprezentaci a uchyluje se k extrémním názorům.

scénář a režie: Filip Remunda // **kamera:** Jakub Halousek // **střih:** Tanya Vikhrevá // **hudba:** Minco Eggersman // **zvuk:** Michal Gábor // **sound design:** Ranko Paukovič // **producent:** Hypermarket Film – Filip Remunda, Vít Klusák, Tereza Horská // **koproducenti:** Volya Films, Česká televize – **kreativní producentka** Věra Krincvajová, Mandra Films

PŘEŽÍT SVOU HLAVU

Cílem dvaapadesátiminutového filmu Petra Hátleho bylo vytvořit portrét vybraných mladých lidí, někdy nazývaných mladí dospělí (20–30 let), u nichž se v dospívání rozvinulo duševní onemocnění. Někteří z nich si prošli i pokusem o sebevraždu. Své diagnóze se ale pokouší s pomocí rodin a odborníků čelit ve snaze vést plnohodnotný život. Skrže tyto zkušenosti pak odhalit a vyvrátit mýty, které se s onemocněním pojí a ovlivňují přístup k lidem s duševními poruchami či onemocněními. Nejde ale jen o nejkřiklavější stereotypy, ale podprahové omyly a neznalosti, které lidem s psychickými obtížemi i jejich blízkým ubližují. Dokument je určen široké veřejnosti, lidem, kteří se s nemocí setkali jen zpozzdálí nebo se s ní teprve setkají.

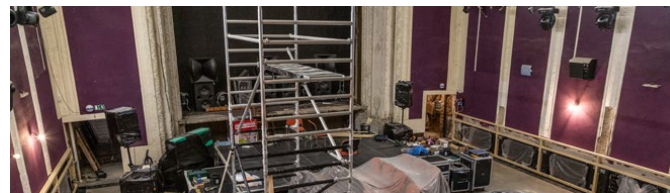
režie: Petr Hátle // **scénář:** Adéla Kabelková // **výkonná producentka:** Kateřina Kovářová // **kreativní producenti:** Rebeka Bartůňková a Radomír Šofr

VODA, KTERÁ ZABÍJÍ

Když stovky tisíc lidí na severu Moravy a ve Slezsku v září 2024 čelily nejspíš největší povodni v dějinách, celá země jako by se zastavila. Snad všichni se staženými hrdly, často se slzami v očích, sledovali záběry jen těžko představitelné apokalypsy. Hrdiny těch několika dní přitom byli kromě záchranářů, hasičů či vojáků obyčejní lidé z masa a kostí. Když voda odtékla, postupně zmizela i z obrazovek. Přitom ale mnohé, často jen těžko představitelné osudy šílenou povodní teprve začaly. Jsou to příběhy těch, kterým velká voda odnesla všechno nebo skoro všechno. Ale nezlomila je. Těch hrdinů jsou desítky tisíc a zaslouží si, abychom jejich příběhy poznali, prožili, pochopili. Dokument, jehož osou je pět příběhů, promluví o roční cestě z bahna na slunce. Každý z vybraných příběhů má ohromnou sílu, přitom je každý jiný. Nad každým z nich ale visí všudypřítomné fatální otázky. Zase budeme začínat od píky? Proč vlastně? Vždyť už jsme tohle zažili v roce 1997. Budeme mít dost sil? A má to vůbec smysl? Projekt je dokumentární sondou do života lidí, kteří se potýkají s jen těžko představitelnými ranami do vlastních životů. Povodeň byla jen začátkem těchto příběhů. Naši hrdinové budují svůj nový svět a řeší všechno, co s tím souvisí. Ale snaží se o to v místech, kde spousta věcí prostě nefunguje. Nejezdí tady vlaky, stále chybějí silnice, místo do školy se chodí do provizorní kontejnerové budovy, mnozí sousedé zmizeli i se svými domy.

režie a scénář: Marcel Petrov // **dramaturg:** Josef Albrecht // **výkonná producentka:** Olga Grossmannová // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

VĚSTONICKÁ VENUŠE

Jaké byly okolnosti nejvýznamnějšího nálezu 20. století a jaké jsou nejnovější vědecké poznatky v oblasti modelování figurky nahé ženy? V roce 1925 oznamoval světový tisk zprávu o archeologickém nálezu sošky. Šlo o hliněnou sošku – Venuši, která byla nalezena při archeologickém výzkumu v Dolních Věstonicích. Zkoumání Věstonické Venuše začalo již tehdy a s postupem diagnostických technologií pokračuje nepřetržitě dodnes. V roce 2025 si budeme připomínat sté výročí nalezení Věstonické Venuše, která se stala senzací nejen u odborné, ale také laické veřejnosti na celém světě. Její hodnota je nevyčísitelná a bývá stále nejnavštěvovanějším exponátem na tuzemských i světových archeologických výstavách. Nikdo jejím prostřednictvím nenabídl pohled do doby před pětadvaceti tisíci lety. Proč byla nalezena ve dvou kusech? Proč nikdo neukázal metody výzkumu Věstonické Venuše a nové pohledy archeologů? K jakému účelu byla vytvořena a kdo ji vlastně vytvořil – muž nebo žena? Archeologové se vrací na místo nálezu hliněné sošky v Dolních Věstonicích. Najdou konečně přesné místo, kde byla před 100 lety objevena?

režie a scénář: Karel Špalek // **výkonná dramaturgyně:** Diana Kosinová Tuyet-Lan Nguyen // **dramaturg a kreativní producent:** Patrick Diviš

LEGENDY KRIMINALISTIKY

Čtvrtá řada Legend kriminalistiky opět divákovi představí známé i méně známé úspěšně vyřešené kauzy a případy z celé České republiky po přelomu tisíciletí, které se zapsaly do historie českého zločinu. O práci na případech budou hovořit nejen samotní vyšetřovatelé, ale i příbuzní obětí, soudní lékaři, forenzní odborníci, psychologové a další. Každou epizodu opět doplní archivní materiály z policejních rekonstrukcí, fotografie a natáčení na místech činu, s odsouzenými, oběťmi i jejich rodinnými příslušníky. Půjde o případy, které zásadně ovlivnily českou kriminalistiku - ať už svým rozsahem, složitostí, moderními kriminalistickými metodami nebo využitím nových právních nástrojů. Nově – případy z Olomouckého kraje a Kraje Vysočiny + případy, které se sice odehrály i před rokem 2000, ale mají nějakou důležitou souvislost s aktuální kriminalistikou nebo přesah do současnosti.

scénář a režie: Mirek Vaňura, Dana Vaňurová // **kamera:** Lubomír Stiburek, Mirek Vaňura // **hraji:** Mirek Vaňura, Josef Mareš, Martina Izingová. Josef Mareš // **produkce:** Jiřina Budíková // **střih:** Viktor Malina // **zvuk:** Ondřej Šlambora

The background is a dark, textured surface. It is decorated with several large, stylized leaves and a pine cone. The leaves are in various colors: a large green one on the left, a yellow-green one on the top right, a pinkish-red one on the bottom left, and a bright orange one at the bottom center. A dark brown pine cone is positioned at the top center. A white circle is centered on the image, containing the text in blue capital letters.

**ČESKÁ
TELEVIZE
ZVE DO
KINA NA
DOKUMENTY**

RADĚJI ZEŠÍLET V DIVOČINĚ

Celovečerní dokument volně rozvíjí motiv stejnojmenné knihy Aleše Palána a Jana Šibíka o šumavských samotářích. Průvodci filmu jsou dvojčata František a Ondřej Klišíkoví – věčné děti žijící v magickém světě se svými domácími zvířaty. Společně sdílejí každý den, každou rutinu, každou myšlenku. Navenek působí jako zrcadla jeden druhého, uvnitř jsou však dvě naprosto odlišné duše. Roky neoddělitelného soužití jim začínají přerůstat přes hlavu. Franta sní o úniku, o létání, o světě za zdmi, které ho svazují. Ondra zůstává zakořeněný v tom, co dobře zná. Je vůbec možné uniknout, když celý svět nosí vaši vlastní tvář? Snímek si získal srdce diváků i poroty na festivalu v Karlových Varech, odkud si odnesl hlavní cenu.

scénář a režie: Miro Remo // **kamera:** Dušan Husár, Miro Remo // **pomocná kamera:** Kryštof Hlůže // **střih:** Šimon Hájek, Maté Csuport // **zvuk:** Adam Matej, Lukáš Kasprzyk // **hudba:** Adam Matej, Bedřich Smetana // **producenti:** nutprodukce – Tomáš Hrubý, Arsy-Versy // **koproducent:** Česká televize – **kreativní producentka** Věra Krincvajová // **účinkují:** Ondřej Klišík, František Klišík

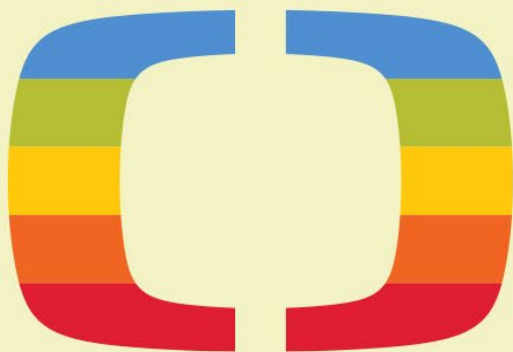
JEMNÝ RVÁČ

Silný a inspirující celovečerní dokument popisuje neuvěřitelnou „japonskou cestu“ olympijského vítěze judisty Lukáše Krpálka na pozadí neznámého příběhu a zpovědi jeho největšího soupeře.

V relativně nevýznamné judistické zemi se v roce 1990 narodil někdo, kdo dokázal převrátit japonskou národní hrdost vzhůru nohama, kdo svou pokorou a úctou dokázal unikátně změnit myšlení japonských mistrů juda. Zcela výjimečný sportovní triumf Lukáše Krpálka je vyprávěn na pozadí třináct let neznámého příběhu bývalého mistra světa a světové jedničky Takamasi Anaie. Právě on jako první zažil na vlastní kůži to, co se na dlouhé roky stalo noční můrou japonských judistů. Na olympiádě v Londýně se během jediného zápasu s Lukášem Krpálkem dostal na hranu útesu zoufalství a beznaděje. Následující čin úcty a pokory, ke kterému se po několika letech Takamasa Anai odhodlal před zraky elit japonského juda, se stal na olympiádě v Tokiu bezprostředně po Lukášově olympijském triumfu v nejtěžší královské kategorii. Ten den se začala psát nová historie tohoto sportu.

režie a scénář: Adolf Zika // **kamera:** Jan Pivoňka // **střih:** Adolf Zika // Matěj Beran // **zvuk:** Robert Slezák, Pavel Dvořák // **dramaturg:** Jakub Režný // **producent:** Zipo film – Adolf Zika // **koproducent:** Česká televize – **kreativní producentka** Martina Šantavá // **účinkují:** Lukáš Krpálek, Takamasa Anai, Teddy Riner, Tatsuru Saito, Hisayoshi Hara-sawa, Ondřej Vetchý, Petr Jákl

ČT:D

SLOVO PETRA KOLIHY

Pestrost Děčka je od jeho začátku jedinečná, originální pořady zábavného vzdělávání střídají špičkové tituly dramatiky hrané a animované, jazyková edukace s akcentem k české literatuře. Samostatnou kapitolou je kultura, sport, umění i kvalitní tituly převzaté tvorby pro děti. Teď na podzim si rozmanitou barevnost Děčka naši diváci obzvláště užijí. Sám bych nevěděl, pro který pořad z bohaté nabídky se rozhodnout... Tím, že oblíbený Večerníček letos slaví jubileum, tak anoncuji úplně nový kreslený seriál O pejskovi a kočičce.

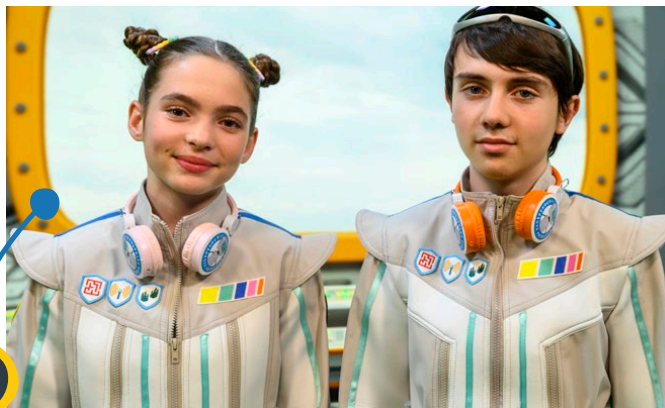
Petr Koliha
Ředitel ČT :D

POHÁDKOVÁ PÁTRAČKA

Členové Pohádkové pátračky Ema a David jsou díky prarodičům i rodičům nejen milovníci pohádkového světa, ale i znalci univerza superhrdinů a v neposlední řadě i experti na přírodní vědy. Spoustu záhad si na základě svých znalostí a zjištěných dat umí vysvětlit, ale jsou tu i jevy a situace, které je nutné prozkoumat. Proto jsou Ema s Davidem členy organizace Pohádková pátračka, která pohádkový svět chrání a pomáhá jej uchovat. Protože co bychom byli bez historie, pohádek a příběhů, které nás ovlivňují a tvarují. Podle instrukcí velící Pohádkové operační centrály naši hrdinové v každém díle řeší jeden případ. Objasňují záhadné úkazy, rozkrývají strašidelné jevy, a tím se jim daří zažehnat konflikty, do kterých se pohádkové bytosti v lidském světě dostávají. Pohádková pátračka je vždy připravena pomoci pohádkovým bytostem v nesnázích!

Režie: Vladimír Mráz // **scénář:** Kamila Teslíková, Jana Strýčková, Vladimír Mráz // **kamera:** Tomáš Nikel // **dramaturgie:** Kamila Teslíková, Jana Strýčková // **výkonná producentka:** Markéta Grossmannová // **kreativní producent:** Marcel Nevin // **hraji:** Dora Zámostná, Martin Drápal, Valerie Skalická a další

TAJEMSTVÍ PANA M. – CESTA ČASEM

Druhá řada úspěšného hraného seriálu, díky níž se nejmladší diváci Děčka seznamují s jedním z našich největších vědců, zakladatelem genetiky G. J. Mendelem. I tentokrát spolu se třemi hlavními hrdiny seriálu zažijí napínavou výpravu po jeho stopách. Přestože na konci první série záhadný pan M. mizí, zůstávají totiž po něm tajemná šifra a vzkaz! Podaří se dětem odhalit, co se za nimi skrývá? Nová neuvěřitelná dobrodružství čekají na diváky v šestidílném seriálu.

scénář a režie: Pavel Šimák // **kamera:** Petr Vejslík // **dramaturgyně:** Natálie Janderová, Svatava Šenková // **výkonný producent:** Igor Chvála // **kreativní producentka:** Svatava Šenková // **hraji:** Pavel Kříž, Kamila Vamberová, Theo Schaefer, Jan Štáva, Magdaléna Holcová, Jaroslav Plesl

VELKÝ PÁN

Velký pán je pokračováním poetického loutkového filmu o Malém pánovi, který tentokrát čelí mnohem záladnější hrozbě než dříve – strachu samotnému. Poklidný život v lesní kolonii naruší příchod uhlazeného a všemocného Dr. Zetka, jenž se pod rouškou ochrany a bezpečí snaží ovládnout celý kraj. Vše se změní, když se Zetek zakouká do Majolenky, manželky Malého pána. Postupně mizí přátelé, vysychá voda a do lesa se vkrádá nedůvěra. Malý pán se musí znovu postavit nebezpečí – tentokrát však ne s mečem, ale se srdcem, důvtipem a pomocí těch, kteří ještě neztratili víru. Loutkový film o tom, že skutečná odvaha znamená nepropadnout strachu a zůstat člověkem, byť malým.

režie: Radek Beran // **scénář:** Lumír Tuček, Radek Beran // **kamera:** Jan Baset Strážný // **kreativní architekt:** Michal Kubíček // **výtvarník:** František A. Skála // **hudba:** Milan Cais // **výkonný producent:** Luděk Valchář, Karel Komárek // **producent:** Bedna Films – Jakub Červenka // **koproducent:** Česká televize – **kreativní producentka** Jiřina Budíková // **hrají:** Saša Rašilov nejml., Barbora Poláková, Pavel Liška, Miroslav Táborský, Miroslav Krobot, Vladimír Javorský, David Novotný

ENERGONAUTI

Sourozenci Kubík a Anička naleznou na půdě svého domu zapomenutý plán energeticky soběstačného města, který kdysi při svém pobytu v Praze navrhl vynálezce Nikola Tesla. Odhodlaná Anička přesvědčí svého bážlivějšího bráchu, aby se s plánem přihlásili do soutěže pro mladé vědecké talenty. Chystají se tak zhotovit model Teslova vizionářského plánu. Už tak dost náročný úkol ještě víc sťažuje jejich největší konkurent, Istivý a ziskuchtivý podnikatel Erik. Naštěstí v tom Kubík s Aničkou nejsou sami, světem plným energie je provází duch samotného Nikoly Tesly.

režie: Petr Januschka, Václav Huleš // **scénář:** Petr Pelech, Petr Janushka, Markéta Valnohová // **dramaturgyně:** Monika Symonová // **kamera:** Filip Blažek // **hudba:** Franczisek Humel // **výkonný producent:** Petr Nezval // **kreativní producent:** Luděk Horký // **hrají:** Martin Myšička, Peter Fabík, Josefína Jeníková, Jaroslav Štátný

SKOČDOPOLOVI

Na farmě Skočdopolových nikdy není klid! Máma s tátou, Květa a Jiřík moc dobře vědí, jak pěstovat, sklízet, a starat se o půdu, aby zůstala zdravá a všechno, co na ní vyroste, bylo chutné a poctivé. Poklidný stereotyp této rodinky ale naruší sestřenic Micána, která se jako velká voda přilíže z města. Micána je hvězda internetu, natáčí videa, ví, jak udělat dokonalou fotku, ale co s motykou a jak se starat o slepice, to moc netuší. A to není všechno! Je tu ještě soused Sedláček, mistr ve válení šunek, který vždycky přijde na nový plán, jak se na poli nenadřít a místo práce se ráchat v bazénku. Co se stane, když se Micána pustí do farmaření, a ještě to všechno natáčí? A jak to dopadne, když Sedláček zkusí svoje triky na sousedy, kteří se práce nebojí? Seriál o rodině Skočdopolových ukáže, jak to chodí na farmě a jak bychom se měli chovat k přírodě, aby nám to vždycky v dobrém vrátila. A kdo ví, třeba i Sedláček nakonec zjistí, že občas je lepší vzít hrábě než ležet u bazénu!

režie: Pavel Hejnal // **scénář:** Tereza Karpianusová // **dramaturgie:** Soňa Pokorná, Petr Hauzírek // **kamera:** Vojtěch Vančura // **výkonný producent:** Petr Nezval // **kreativní producent:** Luděk Horký // **hrají:** Lukáš Příkazký, Pavla Gajdošíková, Tomáš Kysela, Amélie Lavaud, Jolana Jirotková, Michal Škach

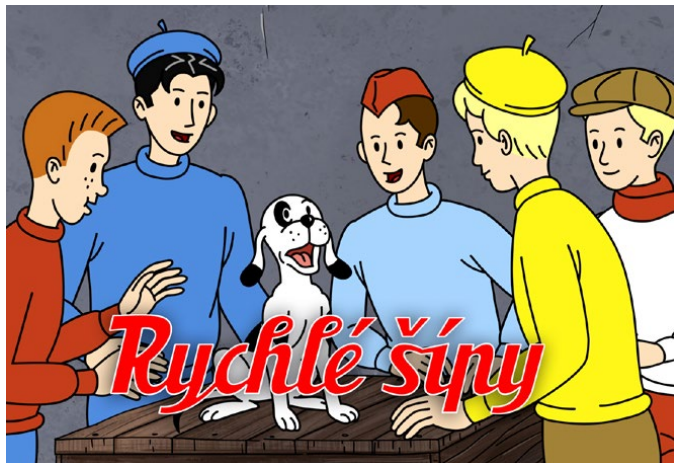

RYCHLÉ ŠÍPY

Fenomén autora Jaroslava Foglara, na kterém vyrostly generace českých dětí. Přestože se v komiksové podobě poprvé objevily před více než 80 lety, nepřestávají fascinovat, inspirovat a bavit – a nyní se poprvé představí v podobě animovaného seriálu, který vytvořila Česká televize a Alkay Animation Prague.

V sedmi epizodách se objeví nejznámější a nejnapínavější příběhy, o vzniku klubu, o boji s Podkováký, o pátrání po tajemství Maxmiliána Drápa a především o střetech s neméně slavným Bratrstvem kočičí pracky.

režie: Michal Žabka // **scénář:** Adam Gebert // **hudba:** Ondřej Soukup // **dramaturgyně:** Kateřina Kačerovská // **výkonní producenti ČT:** Zuzana Křivková, Petr Nezval // **producent** Alkay Animation Prague: Petr Horák // **kreativní producentka:** Barbara Johnsonová **hraji:** Jaroslav Plesl, Matěj Hádek, Matouš Ruml, Jan Maxián, Martin Písařík a další

MICHAL ŽABKA REŽISÉR

DĚTI BY MĚLY VIDĚT, ŽE DOBRODRUŽSTVÍ SE DÁ ZAŽÍT I JINAK NEŽ S MOBILEM NA GAUČI

Proč jste se rozhodl ikonický komiks uvést do seriálové podoby?

Protože se dosud nikdo nepokusil převést kreslené komiksy Rychlé šípy do animované podoby. Byla to profesní výzva. Zatím zde byl jeden celovečerní film (Petr Kotek, 1993) a jeden seriál (Hynek Bočan, 1969), oba hrané a oba podle románu Záhada hlavolamu.

Je seriál identický s předlohou, nebo se diváci mohou těšit na nové příběhy?

Příběhy vycházejí z komiksové předlohy, ale většinou jsme je museli rafinovaně propojit, trochu pozměnit a prodloužit, protože předloha byla většinou jen krátký příběh. To byl úkol pro scenáristu Adama Geberta a dramaturgyni Kateřinu Kačerovskou.

Co pro vás znamená osobnost Jaroslava Foglara? Vyrostal jste na jeho příbězích?

Vyrůstal, jako většina mých vrstevníků. V té době byl Jaroslav Foglar zakázaný, takže se nedaly jeho knihy koupit, ale kupodivu v knihovně je ještě měli. Byla na ně dlouhá čekací doba a byly úplně rozsalátované od častého čtení. O to větší dobrodružství bylo je číst.

S kterou postavou z Rychlých šípů byste chtěl strávit den? S Rychlonožkou, pro jeho veselou a upřímnou povahu.

Najdeme v příběhu otázku současnosti?

Příběhy Rychlých šípů, které jsme vybrali, jsou univerzální a dají se zažít i dnes. I Foglar je psal v průběhu třiceti let, během té doby se vystřídaly tři politické režimy, a není to v nich znát.

Proč by se dnešní děti měly podívat na Rychlé šípy?

Aby viděly, že dobrodružství se dá zažít i jinak než s mobilem na gauči. A smysl pro čest a kamarádství by se jim do budoucna také mohl hodit.

Jakým způsobem jste vybírali dabingové herce?

Vybírali jsme je podle hlasu, protože jsme potřebovali, aby zněli hodně mladě. Většinu z nich jsem osobně znal a měl jsem je naposlouchané z jiných rolí, takže to byl snadný výběr.

Fandil jste v nějakém momentu Bratrstvu kočičí pracky?

Někdy jsem jim trochu fandil, asi proto, že jsem věděl, jak to s nimi dopadne. Protože každý špatný skutek musí být po zásluze potrestán a u nich to platí dvojnásobně.

Uvažoval jste někdy, že by se jednalo o hraný seriál, nebo jste měl od začátku jasno, že bude animovaný?

Neuvažoval, hraný už tady byl a díky komiksové předloze vše vybízelo k animovanému seriálu.

MARTIN PÍSAŘÍK HEREC A DABÉR

JASNÝ ŘÁD CHOVÁNÍ, KLUČÍČÍ VZORY A SMYSL PRO FAIR PLAY

Byl jste součástí oddílu pana Jaroslava Foglara. Jak na něj vzpomínáte a získal jste od něj nějaké moudro, které se vám v životě často připomíná?

Popravdě musím říct, že mě oddíl v podstatě vychovával. Jasný řád chování, klučíčí vzory a smysl pro fair play. Neustálý pobyt v přírodě za každého počasí, určité zocelení a rozvíjení sportovního a zdravě soutěživého ducha. Moudro pro mne byla ta síla kolektivu, ve kterém každý najde své uplatnění, ať je silný, nebo bystrý, nebo zábavný.

Co se vám na nové adaptaci nejvíc líbí?

Nejvíce mě zaujala animace. Člověk má pocit, že je v původním komiksu, ale přitom to ožívá originálním způsobem a neruší umělé 3D efekty a vidím za tím poctivou ruční práci. A myslím, že co jsem slyšel obsazení hlasů, mají se diváci na co těšit. Postavy z našeho oblíbeného komiksu mají skvěle padnoucí hlasy, a tak je příběh zábavný a dobře čitelný.

Jak jste reagoval, když jste se dozvěděl, že vzniká animovaný seriál na motivy ikonického komiksu?

Měl jsem velkou radost. Vlastně mě překvapilo, že to vzniklo teprve teď, a ne už mnohem dříve. Ale asi je to tak lepší. Vše má svůj čas a na některé věci je třeba si počkat.

Která postava je vaše nejoblíbenější a proč?

Vždy jsem obdivoval Mirka Dušína, byl to takový skautský vedoucí, ale samozřejmě nejzábavnější postava Rychlonožky mi byla blíže. Určitou zbrklou a dětskou naivitu jako on mám sám do teď.

Jak vnímáte Stínadla? Co symbolizují pro vás osobně?

Pro každého kluka jsou lákavé úzké uličky a tajné průchody a tajemství. To byla nebo jsou Stínadla. Ale doba se mění, a když jsme třeba běhali po Starém Městě průchody mezi domy a hráli hry, to už dnes tolik možné není. Všude je soukromý prostor a davy turistů.

Čím si myslíte, že si seriál získá dětské publikum?

Určitě příběhem, jasně čitelným, kde poznáte slušné chování od podrazu a vidíte třeba i trest, který je ovšem spravedlivý a nečiní nikomu radost. Přátelství, které je tak důležité, pomoc ostatním. Je to vlastně učebnice. A díky animaci se na to bude velmi dobře koukat.

Kdybyste mohl být kteroukoli jinou postavou z Rychlých šípů, kterou byste si vybral?

Nejraději bych si vyzkoušel všechny postupně a zjistil tak o nich více. Ale začal bych Červenáčkem, protože mě bavila ta čepička.

Zkoušel jste někdy vytáhnout ježka z klece? Měli jste hlavolam doma?

Děda kdysi ještě ve fabrice vyrobil ježka v kleci. Takže já ho měl doma. Nebyl sice dutý a neukrýval zprávu, ale každý osten byl jinak dlouhý a dostat ho ven nebylo vůbec snadné. Vlastně by mě zajímalo zkusit originál ježka a vytáhnout ho podle návodu: Když natočíme nejdelší osten ježka tak, aby vyčníval z klece nejširším jejím otvorem, a posuneme ježka do poloviny výšky klece...

O PEJSKOVI A KOČIČCE

„To bylo tenkrát, když pesek a kočička spolu ještě hospodařili. Měli u lesa svůj malý domeček a tam spolu bydleli a chtěli všechno dělat tak, jak to dělají velcí lidé...“

Josef Čapek v roce 1928 napsal a ilustroval Povídky o pejskovi a kočičce. Kniha byla vydána o rok později a od té doby je milují generace dětí i dospělých. Populárního animovaného zpracování se dílo dočkalo začátkem 50. let Eduardem Hoffmanem. Režisérka a výtvarnice Barbora Dlouhá, inspirovaná Josefem Čapkem, přibližuje nyní svou invenční a hravou 2D animací příběhy pejska a kočičky současným dětem.

scénář a režie: Barbora Dlouhá // **hudba:** Jakub Šafr // **produkce:** Zuzana Paulů, Barbora Bernardová // **dramaturgyně:** Kateřina Krejčí // **střih:** Lucie Haladová // **výkonné producentky:** Veronika Trčková, Zuzana Křivková // **kreativní producentka:** Barbara Johnsonová // **vypráví:** Marek Eben

BARBORA DLOUHÁ REŽISÉRKA

CTILI JSME LITERÁRNÍ PŘEDLOHU Z 50. LET, JIŽ ZPRACOVANOU A NAMLUVENOU KARLEM HÖGREM

Kdy jste dostala impuls vytvořit novou verzi pohádky O pejskovi a kočičce?

Přišlo to zcela spontánně, při setkání s dramaturgyní Káťou Krejčí. Nezávazně jsme probíraly témata pro Večerníček. No a jedním z nich byli pesek a kočička. Vzhledem k tomu, že autorská práva na Čapka byla v té době již volná, dohodly jsme se, že se do toho pustíme.

Kolik let trval samotný proces?

Od prvotního nápadu po dokončení a schválení všech sedmi dílů 6 let.

Jak jste postupovaly při výběru dabéra?

Ne. Jasné bylo, že budeme číst literární předlohu, která byla v 50. letech již zpracovaná a namluvená Karlem Högrem. Ale když jsme uvažovaly o tom,

kdo by to všechno nově namluvil, tak jsme se docela zapotily. První volbou byl Josef Abrhám, ale ten se již necítil zcela fit, takže nás odmítl. Potom jsme naposlouchaly množství audionahrávek jiných herců, a nakonec nám kreativní producentka dala na výběr: buďto Marek Eben, nebo Zdeněk Svěrák. Vybraly jsme Marka Ebena.

Jak jste k této klasické pohádce přistupovala – snažila jste se zachovat původní poetiku, nebo jste ji chtěla interpretovat jinak?

Určitě jsem chtěla zachovat původní poetiku, to by potom nebyli Pejssek a kočička. I když – jazyk, scénáře, výtvarno, všechno je upravené. Snažila jsem se číst Čapka, ale zároveň tam dát i něco svého.

Mají klasické české pohádky stále místo v dnešní kultuře?

Určitě mají. Jak se mění vnímání kultury a prolínání žánrů, tak i pohádky se posunují do různých nových poloh i třeba experimentů, což považuji za dobré, ale musí se k nim přistupovat citlivě a s pokorou.

Co Vás vedlo k tomu, že jste se rozhodla oživit legendární pohádku v novém pojetí?

Přivedla mě k tomu moje hloupost a naivita. Myslela jsem si, že si pěkně upravím text, nakreslím obrázky a pak to půjde samo. Omyl! Jak říkal Břetislav Pojar a teď parafrázuji: Ještě že člověk zapomíná na tu šílenou práci a všechno kolem toho. Jinak by se do toho nikdy znova nepustil.

DVA³

LUDEK HORKÝ KREATIVNÍ PRODUCENT

DVA³ ZKOUMÁ KREATIVNÍ POČÍTAČOVÉ HRY UŽ 10 LET!

4. září 2025 uběhne na den přesně 10 let od chvíle, kdy na obrazovkách ČT: D běžel první díl pořadu DVA³. Ten přibližuje dětem, rodičům, ale třeba i učitelům a učitelkám svět kreativních počítačových her a popkultury. Za tu dobu ukázal, že hry nejsou jen zábava, ale také jedinečný kreativní a výukový nástroj. DVA³ je 14minutový pořad, který je primárně zaměřený na děti od 6 do 12 let, dívají se na něj ale i děti mnohem starší. Každý díl se věnuje jednomu hernímu nebo popkulturnímu fenoménu (Marvel nebo DC? Co inspirovalo Pokémony? Jak se dá vytvořit umění z odpadků?), kromě toho je ale také plný herních recenzí a tipů nebo novinek ze světa vědy a technologií. Zvláštní místo má ve DVA³ samozřejmě Minecraft – hra, ve které děti mohou stavět, prožívat dobrodružství nebo se učit. V recenzích se zaměřujeme hlavně na herní novinky, upozorňujeme ale také na kulturní tituly, které by mladší hráči a hráčky neměli minout. DVA³ se navíc neomezuje jen na digitální svět – kromě her se v pořadu objevují také deskovky, komiksy, knížky... prostě všechny popkulturní trendy, které zrovna frčí. Bavíme se ale také o tom, co hry vlastně pro naši společnost znamenají, jak se vyvíjely, co se z nich dá naučit a proč je možné je brát třeba jako umění. Často všechno ukazujeme také prakticky – prozkoumáváme třeba, jak se ve hrách nahrávají zvuky nebo jak dabovat. A samozřejmě radíme, jak a kde si to všechno vyzkoušet. Občas si pak pozveme do studia i nějakého hosta nebo hostku, kteří vyprávějí o hrách, které sami naprogramovali. Hry ale bereme vážně, a proto ukazujeme i to, proč a jak mohou být nebezpečné. DVA³ tak zodpovědně přistupuje k otázce mediální gramotnosti a citlivě pro-

zkoumává rizikové aspekty hraní nebo otázku bezpečného přístupu dětí k internetu. O tom, že to děláme dobře, svědčí i množství dospělých, kteří DVA³ využívají jako bezpečný prostor a pomůcku pro orientaci ve světě, kterému třeba nerozumí a rozumět chtějí. Mnoho z nich také vnímá DVA³ jako dobrou zásobárnu tipů na hry, které jsou „bezpečné“, přístupné a z jakéhokoli hlediska přínosné.

DVA³ totiž připravují lidé, kteří sami hry milují – ať už je hrají nebo je baví je zkoumat a rozebírat. Platí to i o moderátorech Naomi, Dejvovi a Matyášovi, kteří pořád hledají nové způsoby, jak o hrách mluvit – Dejv s Naomi jezdí po celém světě a točí o tom pro DVA³ reportáže, Matyáš zase píše scénáře. Všichni ale hlavně v roli starších nerdích kámošů a kámošek provádí další a další generace diváků a divaček fascinujícím a stále se proměňujícím světem her. DVA³ prostě pořád má o čem mluvit. A je tu pro všechny, kteří chtějí o hrách přemýšlet, a zároveň se u toho dobře bavit.

STARTUJEME JIŽ 1. 10. 2025!

V následujícím školním roce se děti mohou opět zapojit do celoroční soutěže, tentokrát pod názvem FANTAZÍRO. Tématem soutěže je kreativita a fantazie.

Chceme podporovat dětskou fantazii, obrazotvornost, hledání magie všedního dne i v „obyčejných“ jevech a událostech kolem nás.

Po dobu 8 měsíců budou děti doprovázet postavičky Děčka – každý měsíc jiná. Fantazii a kreativitu bude podněcovat například Pirát Hrk, princezna Prga nebo Dobrouk. Děti pak budou mít možnost dotvářet jejich příběh z obrazovky tím, že se zapojí do soutěže prostřednictvím webu Děčka, které nabízí dětem hry, vzdělání a zábavu nejen k soutěži. Jak bývá zvykem, s každým novým tématem soutěže přichází na obrazovky stanice ČT :D i nový pořad. Tím letošním bude Pohádková pátračka.. Pravidelným partnerem soutěže jsou opět science centra po celé ČR. Děti tak mají možnost se s Děčkem a soutěží FANTAZÍRO potkat přímo ve VIDA! Brno, Techmania Plzeň, Svět techniky Ostrava, IQLandia Liberec, Pevnost poznání Olomouc, Didaktikon Praha, Hvězdárna a planetárium Brno, Sféra Pardubice. Na všech těchto místech na ně bude čekat zábava i poučení a pro ty, kteří se do soutěže budou chtít zapojit na místě, budou připraveny hrací karty a stanoviště po celou dobu soutěže.

SOUTĚŽ TRVÁ DO KONCE KVĚTNA 2026.

AKVIZIČNÍ NOVINKY NA ČT :D

ANIMOVANÉ POŘADY:

Madagaskar: Malá divočina
Kung Fu Panda: Dračí rytíř
Sněžný kluk a neviditelné město
Archibaldovy velké plány
Korálový tábor: SpongeBob na dně mládí
Krycí jméno X

PREMIÉROVÉ ŘADY:

Tlapková patrola X
Gábinin kouzelný domek IV–VI
HRANÁ TVORBA:
Astronauti
SOUTĚŽNÍ POŘAD:
Peče celá Británie Junior IX

ČT sport

ČT SPORT MINUTES

Na obrazovkách České televize se můžete těšit i na sportovní podzim. Nejenže startuje olympijská sezona a diváci uvidí světové poháry v alpském, klasickém a akrobatickém lyžování, snowboarding, biatlon, ale také utkání české fotbalové reprezentace v kvalifikaci mistrovství světa nebo domácí světový šampionát florbalistek.

ZÁŘÍ

Po celý podzim pokračuje kvalifikace mistrovství světa ve fotbale, kde budeme držet palce české reprezentaci. Uvidíme světové šampionáty ve volejbale, atletice, horské i silniční cyklistice, veslování a mistrovství Evropy v basketbalu mužů a softballu žen, které se uskuteční v Česku.

ŘÍJEN

Australské Sydney bude hostit mistrovství světa ve vodním slalomu, ve kterém se dlouhodobě daří českým závodníkům a závodnicím. V Chile se bude konat světový šampionát v dráhové cyklistice. Druhá říjnová neděle bude tradičně patřit nejnáročnějšímu dostihu Evropy – Velké pardubické.

LISTOPAD

Startuje olympijská sezona, takže nebude nouze o světové poháry v zimních sportech jako je oblíbený biatlon, alpské lyžování nebo snowboarding a přenosy utkání Euro Hockey Tour. Na programu nebude chybět ani mistrovství světa žen v házené, které je s českou účastí. Tenisové fanoušky potěší Pohár Billie Jean Kingové s českými hráčkami.

PROSINEC

Mistrovství světa ve florbalu žen bude hostit Ostrava a Brno. Nebudou u toho chybět ani kamery České televize. Závěr roku pak bude patřit hokeji. Na legendárním turnaji Spengler Cup bude bojovat o vítězství Sparta Praha. Přelom roku pak tradičně zpestří světový šampionát hokejistů do 20 let.

ČT24

MICHAL KUBAL

VÝKONNÝ ŘEDITEL ČT24 A ŠÉFREDAKTOR

**V NEJISTÉ DOBĚ MUSÍ BÝT ZPRAVODAJSTVÍ
A PUBLICISTIKA ČT OSTROVEM JISTOTY**

ČT24 letos slaví 20leté výročí. Jak vzpomínáte na její začátky?

Vzpomínek je hodně, nejenom na začátky – na první vysílací schéma, které jsme se Zdeňkem Šámalem psali v restauraci po večeři na kus papíru, který jsem měl v kapse saka, kdy nám pod rukama vznikala budoucí podoba programu. Na první živý přenos nové stanice, kdy jsme se v terénu učili nové věci. A samozřejmě na mnoho chvil během těch dvaceti let, kdy se psala historie a ČT24 ji českým divákům zprostředkovávala, zblízka a v přímém přenosu.

V čem je role ČT24 nezastupitelná?

Během uplynulých dvaceti let ČT24 vždy znovu a znovu dokazovala, že je primárním zdrojem informací, který diváci vyhledávají v násobně větší míře především v dobách zásadního dění v Česku i ve světě – ať už to jsou povodně v Česku, války ve světě, nebo třeba volby. To je to největší uznání, ale

taky největší závazek – znovu dostat nárokům diváka v další krizové situaci, která přijde. Ale ČT24 hraje naprosto nezastupitelnou roli i ve dnech, které zdánlivě nic přelomového nepřinášejí. Unikátní síť regionálních i zahraničních zpravodajů poskytuje přehled o dění bezprostředně kolem mě i pomáhá orientovat se ve složitých problémech globálního dění.

Co se ve vysílání nejvíce změnilo?

Proměnil se svět kolem nás. A mění se dál, doslova nám před očima. Je to dáno proměnami ve společnosti, ale i revolučním rozmachem technologií, s nímž souvisí obrovská proměna mediálního světa. S tím vším se vysílání ČT24 vyrovnává, musí umět ty změny postihovat, přizpůsobovat se jim. Je nutné nabízet divákovi orientaci ve složitém světě a zároveň být připravený 24 hodin denně, sedm dní v týdnu okamžitě změnit plány a začít informovat o tom, co právě hýbe republikou, nebo celým světem.

Stále častěji se v životě setkáváme s umělou inteligencí. Jste šéfredaktorem zpravodajství, používáte ji v něm?

Umělá inteligence je technologií, která mění a změní náš svět jako máloco za našich životů. Pro média přináší ještě jiné výzvy než pro jiné oblasti. Musíme umět využít její možnosti, zároveň ale musíme umět čelit tomu negativnímu, co přináší. Musíme ještě usilovněji pracovat na udržení důvěry našich diváků. V nejjistější době musí být zpravodajství a publicistika ČT ostrovem jistoty, značkou, která je symbolem důvěryhodných informací. Umělá inteligence může pomáhat zrychlit, zjednodušit a zlevnit mnohé procesy ve výrobě zpravodajství, nikdy ale nebude na ČT24 tvořit zprávy. Informace a reportáže na ČT24 budou vždy výsledkem lidské činnosti, ne práce strojů.

Boj s dezinformacemi je těžký. Jaké máte ve zpravodajství mechanismy?

Základy novinářské práce se nemění – důsledné ověřování informací je principem, kterým se kvalitní média řídila od svého vzniku. ČT24 je dlouhodobě nejdůvěryhodnějším médiem v zemi, je to výsledek každodenní, dlouhodobé práce. Víme, že zejména v době masového šíření dezinformací je naším důležitým úkolem i posilování důvěryhodnosti zpravodajství

a publicistiky ČT. Ten plníme zejména kvalitní prací v rámci vysílání a vytváření obsahu na dalších platformách. Zároveň ale hledáme další cesty, jak v lidech u obrazovek, počítačů i smartphonů upevnit přesvědčení, že našemu zpravodajství můžou věřit.

Česká televize je dnes přítomná nejen na televizních obrazovkách, v iVysílání, a také aktivně v digitálním prostoru. Jaké platformy ČT24, ale vlastně celé zpravodajství nejvíce užívá?

U části populace se mění návyky, jak konzumovat mediální obsah. Pro stále větší část z nich jsou právě jiné platformy než televizní vysílání tím dominantním způsobem, jak dostávají informace nebo se baví. ČT24 chce a musí samozřejmě oslovovat i tyto skupiny obyvatel. Není to ale v protikladu k působení v klasickém televizním zpravodajství. Naopak – digitální platformy jsou prostředkem, jak ověřené a kvalitní zpravodajství dostávat k dalším skupinám. A naopak – formáty určené primárně pro digitální obsah jsou vítaným zpestřením a formálním oživením televizního vysílání.

Českou republiku čekají na podzim volby do Poslanecké sněmovny. Diváci jsou při volbách zvyklí na nepřetržitý servis. Jak to bude letos vypadat?

Pro diváky chystáme před volbami, během nich i bezprostředně po uzavření hlasovacích místností kompletní zpravodajský servis. Připravujeme debaty kandidujících subjektů, mnohahodinové živé vysílání v době sčítání volebních výsledků a samozřejmě budeme sledovat i povolební vyjednávání, která rozhodnou o budoucí vládě. Sněmovní volby jsou vrcholnou oslavou demokracie a ČT24 se už v Česku stala jejich neodmyslitelnou součástí.

Chystáte nějakou novinku?

Každé volby se snažíme přinášet něco nového – formální oživení, změnu v koncepci, v grafické podobě. Na podobě letošního volebního vysílání pracujeme už mnoho měsíců. Ale konkrétní body bych samozřejmě nerad prozrazoval.

**CHARITATIVNÍ
AKTIVITY
ČT**

ZA PRVNÍ POLOLETÍ ROKU 2025 ČESKÁ TELEVIZE ODVYSÍLALA:

5 BENEFIČNÍCH KONCERTŮ

Tříkrálový koncert 2025 pro Charitu ČR

Rytíři talentu: Benefiční koncert Nadačního fondu Magdaleny Kožené

Koncert Česká filharmonie Open air 2025, který se propojil s Člověkem v tísní

Večer lidí dobré vůle – Velehrad 2025 pro Salesiánské středisko mládeže České Budějovice a Nadační fond Adiuware

Koncert Smetanova Litomyšl 2025 Velké finále, jehož výtěžek putoval na Výbor dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové

Benefiční speciál pořadu **Kde domov můj?** pro Domov sv. Josefa

Projekt **Pomozte dětem**, který se letos propojil s pořadem Zázraky přírody a již tradičně ve spolupráci s organizací NROS podpořil ohrožené a znevýhodněné děti do 18 let po celé České republice.

3 STREAMY

Pozornost, Podpora, Potenciál.

Přístupnost vzdělání pro mládež s migrační zkušeností – META, o.p.s.

Ceny Fóra dárců 2025 pro osobnosti filantropie

Pomáhejte promyšleně 2025 – Nadace Via

Během těchto aktivit se prozatím prostřednictvím charitativních a osvětových projektů podařilo vybrat téměř 14 milionů korun na dobročinné účely. Bezplatný prostor ve vysílání byl poskytnut 33 projektům neziskových organizací.

ČESKÁ TELEVIZE PŘIPRAVUJE

Benefiční koncert Světlo pro Světlušku – Nadační fond Českého rozhlasu

2 benefiční speciály pořadu Kde domov můj? pro organizace EDA cz a Červená tlapka

6 dní se StarDance Tour, ke které se připojí 6 charitativních organizací

SOS dětské vesničky

ROSKA Ostrava

DEBRA

Sdružení TULIPAN

Křižovatka handicap centrum

Nedoklubko

35. ročník

Adventních koncertů České televize, které budou pomáhat 4 vybraným neziskovým organizacím

3 STREAMY

Dítě Česka – Český výbor pro UNICEF

Dárcovský summit

Ceny Fóra dárců

KONTAKT PRO MÉDIA

Karolína Pelikánová

+420 602 839 973

Karolina.Pelikanova@ceskatelevize.cz

Mirka Srdínková

+420 603 853 364

Miroslava.Srdinkova@ceskatelevize.cz

Andrea Zunová

+420 606 876 966

Andrea.Zunova@ceskatelevize.cz

Radek Konečný

+420 775 025 100

Radek.Konecny@ceskatelevize.cz

Patrik Vacek

+420 602 361 585

Patrik.Vacek@ceskatelevize.cz

Eliška Faltusová

+420 777 505 133

Eliska.Faltusova@ceskatelevize.cz

FOTOGRAFIE A EPRESS ČT

www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/pro-media/

© Česká televize 2025

www.ceskatelevize.cz

 Česká televize